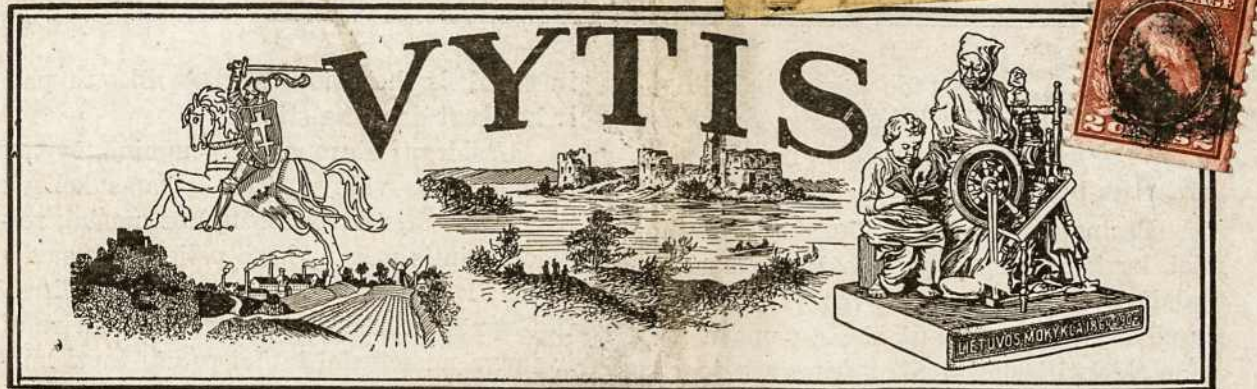

P. Valaitis,
1726 Girard Str.

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas III Balandžio-April 30 d., 1921 m. No. 5 (99)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917,
authorized on Apr. 12, 1921".

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October
6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order
of the President, A. S. Burlison, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications
must be addressed:

"VYTIS"
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.
Telephone Yards 6062

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.
Telephone Yards 6062

Ruoškimės.

RMERIKOS lietuvių gyvenime, paremtame Kristaus mokslo dėsniais, jaunimui tenka lošti didelę ir svarbi rolę. Kam Dievas davė akis, idant regėtų, kas sekė ir seka mūsų gyvenimą, mato, jog daug pavienių ir organizuotų jėgų sunkiausiomis kanuclėmis griauja katalikų tikėjimą, iš pamatų verčia tą, ką mūsų pastangos stato.

Kada caro valia mūsų teises ir jausmus tėvynėje myniojo, būriai jaunų vaikinių ir senesnio amžiaus tautiečių miškais ir pelkėmis slapta ėjo per rubežių ir plaukė kiton žemės pusėn, laisvon Columbo žemėn. Vieni vargo varomi ėjo pilni vilties, kad "lengvai" paimtu dolieriu galės pagerinti savo ir likusių namie būvį; kiti plaukė "laimės ieškodami", bet daugiausia, gal, bėgo iš tėvynės dėl to, kad nenorėjo vergauti tam, kurio jungas slėgė visą Lietuvą.

Visi čia atvykę rado laisvę, bet ne visur rado šviesą, kuri būtų rodžiusi kelių mokslo ir kultūros pirmynę ir nušvietusi pražūtis bedugnę.

Pasinaudoję tuomi sykiu atvykę tautiečiai, kuriems proga buvo mažiau ar daugiau palaižyti bedieviškas rusų mokyklas, dolierį ir pilvą pasistatę sau už idealą pamažu pradėjo skleisti bedievybę iš sykio gyvu žodžiu, paskui ir raštu. Ne vienas vaikas turįs religinį išauklėjimą, o nepasiekęs pilno proto pasidavė tai bedievių įtakai, įtikėjo jų skelbimui, jog Dievo nėra; jog bažnyčia, tai mulkintojų įstaiga; jog žmogus gali gyventi taip, kaip gyvulus. Ir paselkė šian die mūsų tarpe yra tokių sukvailintų tamsuolių, kurie drįsta spjauti į Tą, prieš Kurį galvas lenkia daugiau negu trys šimtai milijonų žemės žmonių, Kurį jų tėvukai, mamytės garbindami vargelį išvargo sulaukdami žilo plauko.

Devinti metai eina, kaip jaunimas, kuris dorą išlaikė nesuterštą, kurio purvas neapdengė motinos žodžių, įdėtų širdin išleidžiant sūnų tolymon pasvietėn, sudarė jėgą, kurios viršuje aukso raidėmis tapo išrašyta obalsis *Dievas* ir *Tėvynė* — ir tąja jėga, lig kokios siena, apjuosė visą, kas jam buvo ir yra brangiausia. Tąja jėga ir yra Lietuvių Amerikoje katalikiško jaunimo susivienijimas — Lietuvos Vyčiai.

Visais metais Vyčiams daugiau negu kitiems teko atkelti priešų smūgių sunkybę. Į nieką nežiūrėta su tokia panieka, kaip į Vyčius, niekas taip biauriai nepravardžiuota, kaip Vyčiai; prieš nieką nepavartota tiek daug ir įvairių priemonių, kad sugriovus vienybę, kaip prieš Vyčius. Visokiems kitų paniekinimams priešai mesdavo Vyčių vardą. Vienok nieku būdu nepajėgta supurvinti Vyčių vėlukas, nes stiebą jo laikė ir laiko jėga susidarius ne iš medžio, kurį laikas paverčia į puvėsius; ne iš akmens, kurį vandens varvėjimas ilgainiu pramuša; ne iš plieno, kurį rūdys suėda, bet iš skaisčių, jaunų, tikinčių širdžių, kurių nė laikas nesudėvėja, nė amžis nesugriauja. Nes ta, kam Vyčiai gyvena ir dirba, tūks-tančius augina ir auklėja naujų pajėgų. Nors paviršutinė išvaizda, kaip materialė,

ir persikeis, bet vidujinė jėga liks ta pati ir kas-kart dar eina stipryn.

Užsidegus Europai karo ugnimi, tėvynėi atsidūrus jos vidury, rolė Vyčiams kelisysk padidėjo. Šale darbo Bažnyčios naudai, reikėjo rūpintis pašelpa karo paliestiems saviškiams; labiau negu kada pirmiau idealizuoti tėvynės ateitis, kad grūvus militarizmui ir jungą numetusiai tautai padėti tapti laisva, nepriklausoma valstybe. Vyčiai, pirmiau įdėję veikimą gynimui katalikų tikėjimo, kėlimui dailės ir lavinimuisi, sulaukė naujų uždavinių. Įsileidus į visus darbus, vienu metu priešai smogė mums, dar syki bandydami padaryti organizacijoj skylę ir įpilti jon nuodų. Šlamštų, kaip mėšlo, buvo krečiama visur. Bet organizacija nė kiek nenukentėjo.

Šiandien Lietuva jau laisva, nepriklausoma, demokratinė valstybė. Lietuvą de iurē pripažino jau kelios valstybės. Auš diena, kad mūsų nepriklausomybę pripažins ir karo metu buvusios sąjungininkės, jei tik dabartiniai tautos styrininkai mokės protingai ir atsargiai vesti ją pro daugelį pavojų. Vilnius, tautos šventvietė, grįž mums, nes jis buvo mūsų ir turi mums priklausyti. Grįž ir visi pakraščiai, kuriuos šiaudien turi apžioję lenkai. Užtekės saulė, šaly prasidės kultūros darbas. Tada jaunimui ypatingai atsidarys plati darbo dirva. Vėlesnis tautos gyvenimas ir valstybės tvarkimas priklausys nuo to, kas bus geriau susiorganizavęs, kas turės daugiau jėgų.

Tat, jei mes, jaunimas, norime, kad Lietuva būtų ne tik laisva ir nepriklausoma, kurios nepriklausomybei iškovoti daugiausia pašventėm jėgų, bet ir katalikiška; jei norime, kad mūsų įtaka valstybiniam gyvenime būtų didelė ir kad jokia organizuota pirmėivija negalėtų jos nustelbti arba visai išstumti, turime dabar jau koncentruoti savo pajėgas ir rengties darban.

Neturėdami nuosavos spaustuvės, negalėsime sistematiniai kovoti su priešais, kurie savo raštais griauja ir griaus švenčiausius mūsų ir tautos idealus, kurie žudo jaunųjų sielas.

Vykindama praeito Seimo galutiną nutarimą įsisteigti Vyčiams nuosavą spaustuve

— Centro valdyba eina prie realaus darbo. Bet ji negalės to atlikti be kuopų bei pačių narių pagelbos. Vyčiai! Jei per tiek metų stovėdami kovos lauke su priešais ne tik išlaikėme sveiką organizaciją, bet ir sustiprinom ją, sustiprinkime dar labiau! Įrengkime pastovią tvirtovę, iš kurios mūsų obalsis plisų į visus kraštus. 10,000 dol. paskolos sudėti Vyčiams kaip niekas, tik reikia noro.

Mūsų priešai, be abejonės, ir čia bandys kenkti, nes jie žino, kad spaustuvė — tai dvasios ginklų dirbtuvė. Kurioj pusėj daugiau bus ginklų, ta pusė laimės.

Devintas Vyčių Seimas netoli. Centro raštinė dar nespėjo pagaminti laiško — atsišaukimo. Bet nelaukime ligi atlankys mus tas kvieslys ir pakvies duoti paskolą. Pirmesni visados užima gražesnes vietas. Taigi, katra kuopa, ar narys, bus pirmutinė?

Skolintojų vardai ir paskolos suma bus skelbiami organe.

1000 narių po \$10.00, — turėsime nuosavą "Vyčio" spaustuvę. Kas pirmutinis bus su dešimkėmis?

PAREMKIME IDĖJOS DRAUGUS

Vienu metu senesnė už Vyčių organizaciją Lietuvoje yra jaunimo sąjunga "Pavasaris". Tuo pačiu vardu jie leidžia ir savo organą. Kaip Vyčiai Amerikoje, taip Pavasarininkai Lietuvoje gyvena ir veikia viena mintimi, vienu obalsiu — Viską atnaujinti Kristuje. Pavasarininkai daugiausia pasitarnavo Lietuvai, nes sunkiose ir juodose Tėvynės valandose jie vieni metė mokyklos suolus, kiti ūkes ir senus tėvelius, liuosnoriai stoji Lietuvos kariuomenėn ir apgynė ją nuo puolančio priešo, kuomet ateistinė (bedieviška) jaunimo dalis slapstėsi.

Nors Pavasarininkų sąjunga kelis syk yra didesnė negu Vyčių, nes ji turi narių virš 17,000 kaimo ir miestų jaunimo, vienok šiuosmet pradėjus leisti organą kas dvi savaitai pajuto finansinį krizį. Vienu

metu spaustuvės dideliai pakėlė kainas, popera nesvietiškai pabrango, taip kad neturtingas Centro izdas visai išsisėmė.

Ketvirtas "Pavas." numeris (Vasario 28 d.) išėjo žymiai suplonintas. Ant pirmo puslapio randame Centro Valdybos atsišaukimą, kuriame tarp kitko sakoma:

Draugai ir Draugės. Tolimesnis "Pavasario" likimas jūsų rankose. — Centro Valdyba tiki, kad draugai-ės, kurie lig šiol taip uoliai "Pavasarij" skaitėte ir rėmėte, neleisite ir toliau savo Organui silpnėti, ar žūti. Juk "Pavasaris" yra tai artimiausias, gyvas mūsų draugas, kurio pagelba mes visi tarpu savęs kalbamės, dalinamės kilniomis mūsų Idėjomis, aukštomis mintimis bei sumanymais; "Pavasaris", lankydamas ne tik visus atgimusios mūsų Tėvynės užkampius, bet net tolimoj Amerikoj ir visame pasauly už jūrių-marių esančius mūsų Draugus ir Drauges, visus mus daro vieną, tampriais ryšiais gavinamą, Dievą ir tėvynę Lietuvą mylinčių vaikų šeimyną; "Pavasaris" neša mums suraminimo ir tvirtybės mirtino mūsų motinai Tėvynei pavojaus laikas ir tiekia mums džiaugsmo mūsų laimėjimo bei pergalės metu; "Pavasaris", nuolat primindamas ir gaivindamas kilnius mūsų obalsius, tampa kaip fizinės, taip moralės mūsų pajėgos šaltinis.

Vyčiai ir-gi turėtų atsiliepti Pavasarininkų Centro balsan. Vienas Amerikos doleris Lietuvoje padaro daug auksinų. Skaudu būtų Vyčiams netekus "Vyčio", skaudu Pavasarininkams, jei netektų savo organo. Paremti finansiniai Pavasarininkus Vyčiai gali dvejopu būdu: auka arba užsiprenumeruojant "Pavasarij". Aukas arba prenumeratas galima siųsti "Vyčio" redakcijon. Nė dienos neužtraukę persiūsime "Pavasariui".

Paremkime idėjos draugus!

Teisybėje meilė linksminasi.

Šv. Povilas.

*Žilvitis.***Ant Ežero Kranto.**

Užtekėjus saulei vėjalis pakyla,
Ežero paviršium banga audžia bangą.
Ir vėl su pakrantėms veda slaptą bylą,
Ritmingais suokimais neprašnekis krantą.

Nuo skarotų medžių ant smėliuoto kranto,
Kaip perlo karieliai gaili rasa krinta,
O kiek daug gyvybės, kiek palaimos, džiaug-
Ripuliuotos bangos varsomis nušvinta. [smo,

Sidabro karieliais pasipuošę gėlės,
Savo kūklias galvas link saulutės kelia.
Lankoj sumirgėjo margos plaštakėlės,
Bitutės iš žiedo aromata geria.

O kiek džiaugsmo žmogui, kad pančiai nu-
[krinta,
Po skausmų nudžiūsta veidas ašarotas.
Ne tik jam... tėvynei diena laisvės švinta,
Ir stebisi medžiai ant kranto skaroti.

— o —

*Žilvitis.***Kur Laimė?**

Kaip laivas ant jūrių,
Kaip medis nuo vėjo
Neranda ant žemės ramumo žmogus.
Čia, rodos, jau švinta,
Vėl audros užėjo.
Ir debesys leidžia ugninius žaibus!
Kur galas tų jūrių,
Kur kraštas žadėtas?
Kur prieglobstį rasi tu vargo žmogus?
Ten, rodos, rytojus,
Jau šviečia saulėtas,
O vis milijonams nematomas bus...
Pažvelg nelaimingas,
Žmogau, į tą sritį
Tiktai valandėlę. — Teisingas dangus
Štai teikia tau jėgą
Toliau besiirti.
Pasieksi taip lauktus, žadėtus krantus.
Laimingas, laimingas,
Kas pernešti gali

Tyliai, nedejuodams šios žemės vargus,
Tam gausiai atlygins
Ranka Visagalio.
Ir laurų vainiką nupins jam dangus!

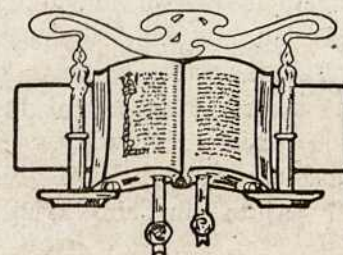
— o —

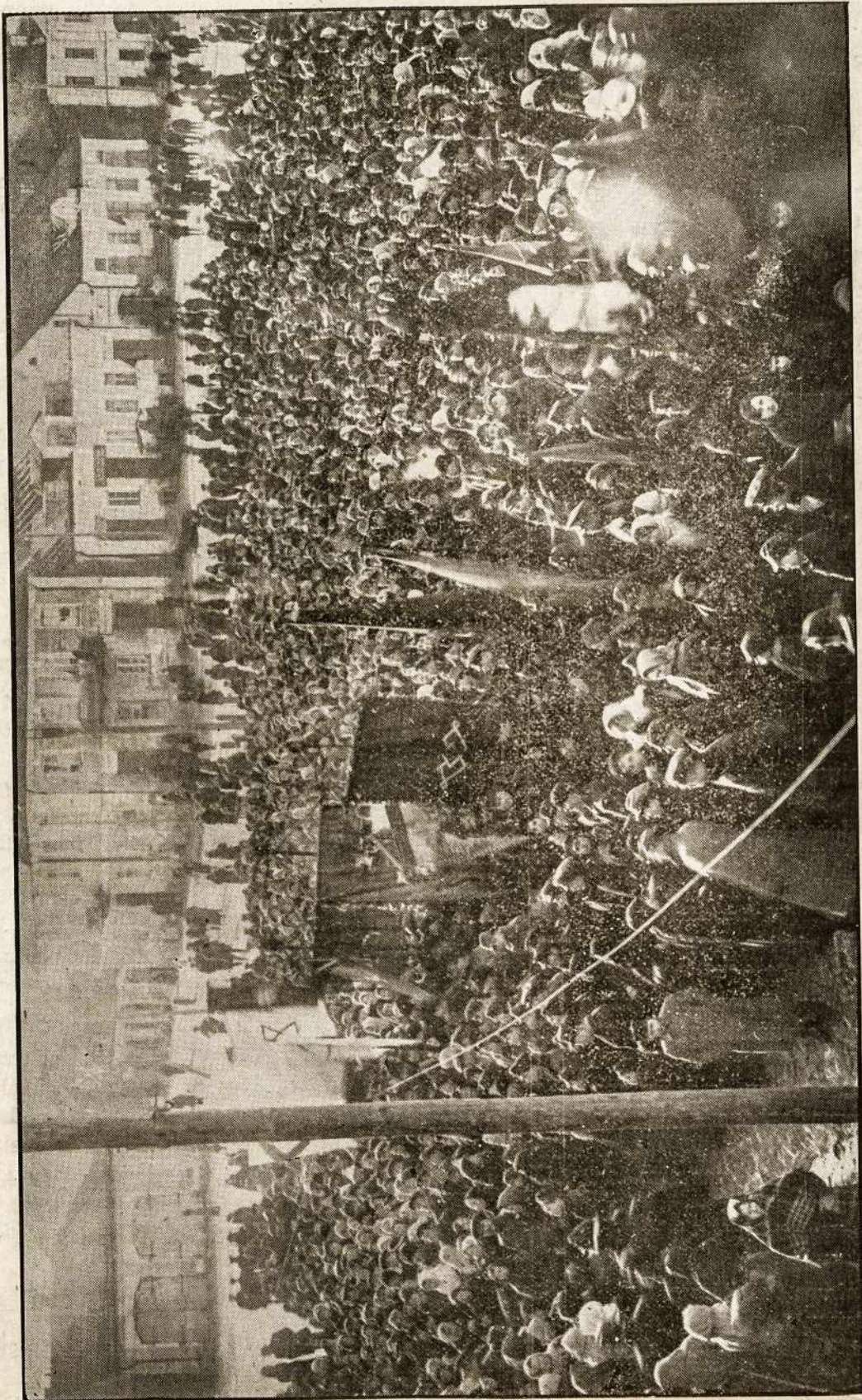
*A. Genys.***Kas Jaučia?**

(Kareivio širdies rauda.)

Kaip plaka jautrioji širdis!..
Kaip kyla didžiausi troškimai!..
Nors migdo mane jau naktis —
Nemišs dvasios kilnūs žaidimai!..
O, smegenys dega!.. Delko?..
Ko ieško virpėjimas jūjų?
Ar laikas — šaltasis ruduo,
Dainų pridainavo liūdnujų?..
Kas uždegė ugnį nūnai,
Krūtinėje mano jautrioje?..
Ko kylo svajonės ūmai,
Ko žaidžia padangėj žydrioje?..
Kas merkia blakstieną akių?
Paguodžia nuvargusią sielą?
Kas migdo ant kelių savų,
Kam vargas atjausti nūn miela?..
Kas ašaras šluosto graudžias?
Kas jaučia troškimą širdužės?
Kas mato svajones vaizdžias,
Kas ilgesį jaučia meiluzės?..
Taip verkė jaunuolio širdis,
Taip blaškėsi dvasios troškimai!..
Vienok jį ramino viltis,
Skaisčiųjų dienų atminimai.
Sutemo naktis kruvina.
Ją puošė patrankų staugimas...
Ir juosta dangaus raudona,
Jam priminė kartų likimą.

Telšių Gimnazija.

Lietuvos Nepriklausomybės Trijų metų sukaktuvės Mariampolėje, vasario 16 d., 1921 m. Bendras regėjimas.

A. Vaičiūnas.

Ties Laimužės Vartais.

— Ar girdi, meiluže? Meilužė ir svajonėlė mano, klausiu, ar Tu girdi?

— ?

— Aš iš tolimo krašto. Atvykau sveikinti Tave. Sapnai man pasakojo-porino, jog Tu esi, tai aš ir atvykau.

— Klausyk, mieliausioji, ką aš Tau pasakosiu. Jug Tu čionai, šale manęs, ar taip? Tyli? Nieko nesakai? Jeigu Tu neklausysi, išgirs mane erdvė ir supras, ir atjaus ir padės, padės man: duos man spindulėlį dangaus šviesos.

Mano Tėvynė iš čia toli. Tenai metų laikais buvo labai šalta, kitu laiku labai karšta. Nuolatos lynoja, judina žemę rūstus perkūnas. Ten, šalis darbščių žmonių, kurie nesenai dar vilko nuo neatmenamų laikų baudžiavos jungą.

— Ar Tu klausai?

Bet kokios tenai tamsios girios, koks kvepiantis lankoje šienas; niekur pasauly taip nerasi...

O dainos! Dainos juos lydi nuo ryto lig vakaro, nuo lopšelio — karstan. Mano šalis turi labai daug pasakų apie karalaites, karaliukus, išmintingus ir kvailius; apie raganas, būrtininkus, užkeiktus turtus ir kalnus, bei dideliausius juose dvarus... Daug, daug visokių pasakų, padavimų, dainų ir giesmių mano šalelė turi!..

Tik neturi ji dar susipratimo! Žmonės dar mėgsta sapnuoti ir kiekvienam duodas save vadžioti.

Taigi, atvykau, kad Tu man įduotum savo galingos dangaus šviesos, o aš nešiu savo tautiečiams.

Pas mus gražu, pas mus jauna, tik nėra dar pas mus nėra — tai šviesos. Daug, daug dangiškos šviesos dar reikia mūsų šalės gyventojams.

— Šviesos turi visi eiti paimti! — tarė man laimužė.

Taigi, tautiečiai, kelkite ir patys eikite šviesos ir laimės paimti.

Kiekvienas nuvykęs pats sau gali parsinešti tiek, kad bus šviesu aplinkui ir nere-

kės klaidžioti pavidalais šešėlių, kaip ligšioliai, ir žėisti savo kojas į kietus ant kelio akmenis ir uolas.

Gaudžia varpas! Cit, klausykite jo balso!

— Kelkite! kelkite!!...

O, atsikėlę nelaukite nieko, bet žengkite į saulės pusę ir ten rasite laimės ir džiaugsmo dienas.

* * *

— Tamsūs šešėliai, pranykite!

— Šmėklos gązdinančios mus, vykite į miškų tankmes!

— Prietarų, burtų ir vergybės pančiai — nukriskite ir nutrupėkite!

— Žemė, žemužėlė, pražyskie žiedeliais!

— Saulė močiūtė, apšvieskie visus kraštus ir savo spinduliais naikinkie vergužės ir blogo bakterijas!

— Paukšteliai čiulbuonėliai! pragyskite ir linksminkite pasaulio valdovą — žmogų!

— Žmonės, vakarykšti kirminai ir vergai, atsibuskite, griebkitės ginklo ir valykite nuo savo žemės visus, kas šmėklas vaisina, uždengė saulę ir uždėjo pančius ant kaklo, rankų, kojų.

— Žmones! Jūs sau patį tik galite laime pasidžiaugti! Žmones! Žmones!!

— Turi būti viena širdis, vienas kūnas, viena kumštis priešui, kaip kad yra viena saulė, viena žemė ir viena verguvė.

— Saulė jau teka!

Administracijos Pranešimas.

Šiuomi pranešame, kad "Vyčio" kompletų galima gauti "Vyčio" administracijoje (3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.) Kompletan įeina visi 1920 m. numeriai. Drobės apdaruose kainuoja \$3.50, o tvirtos skūros — \$4.50. Ypatingai kreipiame dėmesį į kuopas, kad jos "Vyčio" kompletus įgytų savo knygynams. Tuomi paturtintų juos įdomia ir svarbia knyga.

Liet. Kat. Jaunimo sąjungos "Pavasaris" skyriai ir-gi užlaiko knygynus. Vyčių kuopos nupirkdamos po kompletą, gražią dovaną suteiktų idėjos draugams.

Kompletų apdaryta neperdaugiausia. Norintieji įsigyti, pasiskubinkite.

A. Vaičiūnas.

Žmogaus Balsas.

(Pabaiga).

Iš plaučių spaudžiamas oras, eidamas pro kvėpuojamąją gerklę ir pro balso stygų aparatą, čia padaro balsą, suvirpina balso stygas. Gautasis balsas nėra paskutinis. Paskiaus jisai dar turi atsimušti į gomurį ir galūtinai įgauti savo "spalvą" ir tik paskui, pro žiotis išsiveržęs, pasiekia klausytojo ausį. Dainuojant, burna turi būti plačiai atidaryta, gerklė laisva, taip kaip žiovaujant. Geresnis ir platesnis žmogaus balso aparato pažinimas bus specialistų nurodomas dainininkams-ėms norintiems toliau dainavimo lavintis. Dainuojant koru ir norint pasizinti su dainavimu, turės pakakti šių pirmučiausiųjų žinių.

Mėgėjas, nekenkdamas savo balsui, gali dainuoti kelioliką minučių, giliai per nosį atsikvėpdamas ir negarsiai dainuodamas.

Šiek tiek kiekvienas žmogus gali pralavinti balsą ir neblogai padainuoti. Svarbiausia, reikia stengtis dainuojant aiškiai tarti balses a, o, ū, ē, i. Balsę dainuojant, nereikia nė liežuviu, nė lūpų pagelbos. Įtempus balso stygą ir paspaudus juosmens, šonų, ar krūtinės raumenims oro srovę, balsė skambės ir aiškiai bus girdėta. Iš to aišku, kad balsės a, o, ū, ē, i, yra dainavimo pagrindas. Taigi visas 5 balses gražiai sugiedant, ir aiškiai ištariant, bus kiek tolyn pažengta.

Paziūrėkime arčiau į kiekvieną balsę atskirai.

1) *Balsė "A"*. Pats savaime turi tendencijos žeminti balsą. Taigi, kiekvienas dainininkas ypatingą dėmesį turi kreipti, kad dainuodamas ją nuleistų ir gražiai ištartų.

2) *Balsė "E"*. Dainuojant balso stygos virpa visos ir gauname balsą be jokios pašalinės pagelbos. Visas balso aparatas, tariant "ē", būva visai pusiausvaroj. Šitas garsas labai gražiai skamba net mažos vertės bal-

sams, jeigu bus tinkamai, teisingai paimtas.

3) *Balsė "I"*. Tariant balsę "i", oro srovė turi siekti daugiau viršutinę balso aparato dalį ir tvirčiau užgauti gomurį. Šis garsas sunkus paimt ir ištart. Nemokant tinkamai paimti, kenkia balso stygoms, balso aparatui ir tt.

4) *Balsė "O"*. Ją dainuojant, burna pasidaro apvali, ir dėl to balso aparato padėtis pakitėja. "O" dainuoti lengviau negu "i".

4) *Balsė "Ū"* dainuoti tuo būdu, kaip "o", tik dar labiau žiotis suspaust ir padaryt siauresnė apvali skylė.

Iš pradžios, pradedant dainuoti, geriausia būtų žinomą "a", bet patartina pirmiausia dainuoti "ē", paskui "o", toliau "i", dar paskui "ū" ir tik pabaigoj "a". Augštesniosios gaidos dainuojant "a", neišžioti plačiai žiočių; geriau, kad "a" skambėtų taip, kaip vidurys tarp "a" ir "ū". Kitos balsės turi skambėti tyrai ir aiškiai.

Vieną tik prašau įsidėmėti: *žmogaus balsas yra labai opus daiktas. Jisai labai reikia saugot. Balso aparatas nereikia nušaldyti, nualsinti, labiausiai jaunumėj, arba bepradedant pratimai dainuoti. Labiausiai vengti drėgname ore garsiai kalbėti, ir niekada negiedoti.*

Niekada nerėkti. *Riksmas — ne dainavimas, be to, jis labai kenkia ir gali balsą iš karto pagadinti.* Nereikia stengtis garsiai dainuoti. Tas viskas galima tik balsui nusistačius, sutvirtėjus.

Reikia visada atminti: dainuoti su noru, ne priversti savęs. Reikia dainuojant stovėti ir atsikvėpt nosim, giliai, kiek tik galima. Stovėti tvirtai, bet laisvai, ir kad veidas dainuojant nedarytų visokių "grimasų", kurios kenkia pačiam dainuotojui, nes palieka blogą įspūdį publikai, klausytojams. Tik ramus dainininkas gali daryt įspūdžio. Geriausia, besipratinant dainuoti ir dainuojant, žiūrėti į veidrodį. Tada pamatysi vi-

sus savo trūkumus, kurių ilginiui išvengsi. Dainuojant, visos mintys turi būti suspiesotos apie dainuojamąjį dalyką. Jokių pašalinių minčių neprivalo būti. Žmogaus protas, jausmai, dvasia ir visa būtybė turi pasinerti į atliekamąjį veikalą.

Dainuojant koru, reikia taip sustoti, kad vienas kito nevaržytų.

Dainuojant koru ir vienam solo, kvėpuoti šiaip: į save nosim, iš savęs burna. Geras kvėpavimas — gero dainavimo pagrindas. Taigi į tai visados ytin reikia atkreipti dėmesį. Niekada neturi plaučiuose oro pritrūkti dainuojant. Visada jo plaučiuose turi būti pakankamai. Visada laiku reikia atsikvėpti. Atsikvėpamosios vietos bus: kablelis, taškas, kabletašakis ir tt. Niekados neatsikvėpti pusiau žodžio. Geras korvedys taip pat rodo muzikos ir teksto reikalaujamus kvėpavimus. Mokantis dainuoti solo, kiekvienas profesorius tai parodys.

Be to, visada atminti, kad dainininkas yra dailininkas; jis turi mokėti savo dainavimu duoti vaizdus, varsų klausytojui ir atvaizduoti visa tai, kas tekste ir muzikoje yra. Jeigu kas negali savo siela įeiti į atliekamąjį dalyką, jo gyvai neatjaučia — tas ne dainininkas!

Aišku be abejojimo, kad dainavimui, be paminėtų privalumų, reikalingas ritmo jausmas ir skonis.

Vaikams, sukakusiems 16 — 18 metų balsai kinta. Mergaitėms kiek pirmiau. Geriausia, kad keičiasi balsas visai nedainuoti, nes galima jį visam amžiui pagadinti. Nuo 18 maž-daug metų amžio pakitę balsas pasilieka kol žmogus miršta, kartu su žmogaus kūno jėgomis tvirtėdamas ir sendamas.

Visa viršui rašydamas, anaipol, neturėjau visų turinčių "balsą" žmonių, tik tuos, kurie jaučia, kad ištikro jie turi balsą ir visa, kas reikalinga dainuoti: sveikatos, skonis, vaizduotės ir tt. Be abejojimo, pirmiausia balsas!

Daug sektų prirašyti, bet mūsų uždavinys duoti šis kartas truputis pradžios žinių iš dainavimo, muzikos srities. Patiekantieji pratimai geriausia iš karto gerai išmokus, o paskui jau eiti toliau. Išspradžios,

visi dainuoti solmizuotiškai, t. y. do, re, mi, fa, sol, la, si, kiekvieną gaidą pavadinus tikruoju jos vardu ir ištesiant visas ilgumas. Paskiaus, kada jau mikliai dainuosi solmizuojant, galima šiaip jau balsą lavinti; pirmiausia visos gaidos dainuoti balse "ē", paskiaus "o" ir tt. Mokyti dainuoti geriausia be jokio muzikos įnagio su vienu kamertonu. Kamertonas geriausia iš karto "do", paskiaus "la". Mūsų pasiūlytas partapionas daugiau tinka muzikos teorijai. Bet, žinoma, galima ir su muzikos įnagiu. Dainuoti pradėti nuo "do" intervaliai, išskaitant aiškiai taktas koja, rankos mosavimu, o jau paskiau tik mintimi.

Besimokant iš vadovėlio, galima prasti lengvučių dainelių dainuoti. Daug gali padėti mokantieji muzikos. Perėję šį vadovėlį, mokiniai be vargo galės padainuoti nesunkių dalykelių, dviem ir trim balsais, be to parašyti lengvutę melodiją.

Dar kartoju! *Niekada nenualsinti savo balso, tęsti gaidą sulig jos ilgio, kvėpuoti giliai, aiškiai tarti balsiai ir tt.*

Kaip matome, muzikingas žmogaus balsas yra didelis turtas, žinoma, jeigu žmogus juo moka tinkamai naudotis.

Bet savo neapsižiūrėjimu daugelis savo balsą amžinai pagadina.

Sergėkit savo balsą!

Pr. Genys.

Kaip teka upelis vingiuodamas smarkiai,
Į šalį... į jūros plačiasias,

Kaip tas debesėlis, kurs plaukia lengvai
Tolyn vis į gelmes žydriąsias.

Taip plaukia per Lietuvą vyrų pulkai
Į Kauną, į širdį tėvynės.

Tik žvengia, tik trypia žirgai judbėriai,
Tik dega jaunuolių krūtinės!..

Taip drąsus žaliukai vargų nepaisys:

Atstatę prieš priešą krūtinę!..

Pasveikins "panovie" kardų blizgės!..

Appgins numylėtą tėvynę...

Išraus piktas usnis, ką smelkia nūnai

Žiedužius tėvynės brangiosios,

Sutirps priešų jėgos, kaip sniegas ūmai,

Pažins mūsų vyrus naršiuosius!

Telšių Gimnazija. 4—II—21.

Ibis.

KUNIGAS.

(Mūsų gadynės vaizdeliai)

(Taša iš 4 N.)

V KURSAS.

Klierikų šventimai: "Quattor minores; Subdiakonatas; Diakonatus; Presbiteratas; Pirmosios naujūnų atostogos vasaros metu.

Tėmijant nuosekliai klierikų gyvenimą seminarijose, nėra reikalo mums būti su jais visus penkis metus, kad arčiau pažinti mokyklą su jos uždaviniais bei moksleivius ir jų psichologiją.

Kaip jau prisiminėme, seminarijos auklėtinių sąstatas kasmet keisdavosi: vieni pavasariop ją užbaigdavo kunigais, kiti laikydavo įstojamuosius egzaminus, o vėl kiti — grįždavo pasauliečių tarpan. Be to, čia kasmet pasikartodavo šventimai, kurių išorinė forma bei esencialė reikšmė visiems buvo labai aiški, nes vaizdžiai senesnių draugų atpasakota.

Pirmus metus besimokydamas seminarijoje, jaunutis levitas taip gerai draugų būdavo painformuotas, kad joks kapelionas nedrįstų panašiomis spalvomis tų dalykų pasakoti.

Todel aišku savaime, kad mūsų "kunigėliui" bereikė savo akimis pamatyti išorinę šventimų formą; kadangi kartais esti atsitikimų, kad kurs-nors tuo metu pasitraukia nuo subdiakonato, tai pirmamečių žingeidumas tik sukresniu patampa, norėdamas įvykiui už akių užbėgti, jį įspėti arba pasirodyti — "visur esančiu, viską žinančiu..."

Ar tokie spėliojimai visuomet pasitvirtina, tai negalėtume sakyti, bet bendras įspūdis liepia ilgesniam laikui į šventimų eigą pažvelgti.

* * *

Po kalėdinių atostogų klierikams seminarijon susirinkus, gyvenimas ir mokslas niekuo nesiskyrė nuo pirmojo pusmečio užbrėžtos dienotvarkės programoj.

Dabar jau ir pirmokai turėjo ką pasipasakoti vien's kitam iš atostogų meto.

Vyresniųjų tarpe ūpas buvo jaučiamas rimtesnis, negu po vasaros atostogų seminarijon sugrįžus.

Dalykas, mat, tame, kad jiemsiems artinosi ypatingos rimties valanda — šventimai, todėl buvo apie ką daugiau mąstyti negu kalbėti.

Kiek esti nobodžios ir ilgos pirmojo pusmečio dienos, tiek greitos, nesustabdomos — antrame.

Mėsiedas kalbamuoju metu buvo trumpas, o po užgavėnių daugumai priseidavo į aštuonias dienas aiškiai pasisakyti, kuriu keliu baigus žemės kelionę...

Suprantama, kad panašiose aplinkybėse dienos slenka riščia, savaitės-gi šuoliais... Ir nedaugiausia laukiant, užgavėnios jau buvo čia-pat.

— Jums tai kas-kita, — lėtai pasakojo vienas augštesniojo kurso klierikas, vaikščiodamas po daržą su antramečiu levitu. — Gausite mažuosius šventimus, kurie tik jūsų naudai teišeis, o mums... tai, brolau, ir labai-labai reikia su savo spėkomis apsiskaityti...

Kiek lūkterėjęs, jis neva dabaigė savo mintį:— Subdiakonatas klierikui, tai, nelyginant, vienuolei atsizadėjimas puikiųjų gelvų kasų... Kartą jau nukirpo — sudiev, visos svajonės ir saldus atsiminimų sapnai: tave tik šalta akmens siena tepriglaus, kad ašaros paslapčiomis riedės!..

Čia antrokas norėjo ką-tai pasakyti giliai pasinėrusiam minty pasivaikščiojimo draugui, bet tik pro dantis kaž-ką sumurmėjo ir giliai, giliai patraukė plaučiuosna orą. Ir ką-gi jis būtų galėjęs vyresniam patarti? Juk tai buvo ne jojo eilė, o tik draugo, kurį mažai tegalėjo suprasti; nesenai jį pažino seminarijoje taip susirūpinusiu.

Vyresnysis draugas gal ir būtų ką galė-

jēs čia pasakyti, jeigu pačiam tos pačios mintis nebūtų veržęsi iš lūpų, o dabar — visiems juk ta pati valanda buvo svarbi.

Tokiu būdu kalbai iširus, kandidatas į subdiakonus, lig-ką prisiminęs, lig supratęs, kad neverta drumsti kito krūtinėje ramybės, savoje jos netekus, pradėjo pusbalisiu niūniuoti dainelės posmus, kurios žodžių pradžioje nenorėjo garsiau tarti, rod's, būtų jam jau ir tai draudžiama. Bet matydamas jaunesnį draugo vis dar apniukusį mintimis veidą, jis prisiminė sau, kad ir autorius tos dainelės buvo kunigas — dainininkas, tad virpančiu iš sujudimo balsu pradėjo:

“Sudiev, kvietkeli tu brangiausias,
Sudiev, ir laimė (!) man vienam,
Matau paskyrė taip Augščiausias,
Kad reiks ant svieto vargt vienam!”..

Tik kaž-kodel, tardamas žodžius “paskyrė Augščiausias”, mūsų kandidatas į subdiakonus labai karčiai lūpų kraštais šyptarėjo, rod's, nebūtų norėjęs pats tam tikėti, kad daugumos klierikų pašaukimas yra dieviškos prasmės...

* * *

Tiesa, miestas labai judėjo užgavėnių sulaukęs, nes norėjo visi pasimurkdyti gerokai tą dieną lig ausų, nors vargu kam į sveikata išeidavo, bet... žmoguje ir gyvuliški instinktai svarbią lošia gyvenime rolę, todėl pragarų baisenybės tuomet išdyla.

Gi “Peklos knyga” ir josios rinktinė vaizdeliai, žinoma, ne iš šventraščio imta, tik iš Mauderodės komercialės kombinuotės, o tuo pačiu atsakomybės už “darbelius” prasmė išrodoma karikatūros rėmuose.

Reiktų žmogui pirma grožės esmę suprasti, tik ne “pekliškomis smailomis” nuo šliaužiojimo požemiais baidyti.

Žvirbliai miežius lesa, nors ir daug darže baidyklių...

Seminarijoje tą dieną tiek tebuvo skirtumo, kad pietums davė trečią valgį — blynų su cukrumi apibertų; tiesa, vakare galima buvo “katina pamuš” lig dešimtai, o, kas norėjo, valgomajam kambary, galėdavo srėbti šiltos putros iš žirnielių parpelių.

Iš šimto su kupeta jaunų auklėtinių,

žinoma, pora desėtkų trypė vienoj auditorijoje rata, kiti ėjo jau antros gal iekštės putros srėbti, kad išplovus dulkėtas gerkles, bet kad tai būtų gyvas žaislų vaizdas buvęs, kaip kad tiems patiems klierikams atotogų metu tekdavo dalyvauti, — to negalima lyginti.

Vyresnieji klierikai kartais daug racionaliau elgdavosi, susirinkę erdvesnin kambarin čekolados ar apelsinų gromuliuotų, kadangi užgavėnėse niekam nebuvo draudžiama tų skanumynų pirktis mieste per tarnus, kurie “apsirikę...” ir vyno bonkutekita atjodavo seminarijos internatuosna. Juk vynas, jo substancija, vartojimas net pamaldų apeigose..., kas čia stebėtino seminarijoje, kad randasi “drašuolių”, kurie tai praktikuoja kartais?! Juk iš tų pačių tarnų sužinoma, kiek g. g. profesoriai tą vakarą ištuštino “Brindisi...”.

* * *

Šalta buvo Pelenų diena, bet seminarijos geriausias tarnas-varpelis vistiek skambėjo kieme, todėl visiems reikėjo keltis paskirtu laiku, ar skaudėjo kam galvą, ar ne.

Iš Katedros sugrįžus, jau dauguma matė rekolekcijų tvarkraštį, todėl ir kalbėtasi per visą dieną apie rekolekcijas, kurios jau visiems buvo pažįstamos iš rudens meto.

Kitoje vietoje esame parodę jų programinę pusę, dabar belieka mums priminti kad per šias rekolekcijas buvo sprendžiamas klausimas, kam iš vyresniųjų klierikų duoti šventimus. Nors su antramečiais ar pirmamečiais nėra tiek galvosukio, vis tik ir jiems ne visuomet “quattor minores” duodavo be išimčių. Daug svarbesnis ir labai rimtas žingsnis buvo tų, kurie imdavo jau subdiakonata.

Seminarijos auklėtojams čia reikėdavo labai atsargiai spręsti, ką prieš augštesnių šventimų prileidus, bei ką sulaikius. Nuo subdiakonato klausimo išsprendimo visa jauno levito ateitis savaime keisdavosi, todėl ir kandidatai dideliu neramumu laukdavo nutarimų.

Tuo pat metu kada didžioji klierikų skaitlinė baigdavo sėdėti rekolekcijas, keletas ar keliolika turėdavo dar penkioms die-

noms rekolekcijų pasilikti tam, kad prisirengus rimtai prie subdiakonato šventimų.

Tiesa, nors kandidatais jautėsi visi, vie-

nok to nežinodavo, pakol nebūdavo pareikšta, kuriems rekolekcijos pratėsiamos.

(Bus daugiaus.)

P. M. J.

Pasaulio Stovis Prieš Kristaus Atėjimą.

(Tąsa iš "V." No. 4(98))

Žydai nors uoliai rūpinosi savo tikėjimu ir tauta, tečiau pirmykštės karalystės galybės jie nebeatgavo. Savo vikrumu vertelgystėje tik įgijo nemažai sau prielankumo. Taip Aleksandras Didysis, Makėdonijos karalius, suteikė žydams net lygias teises (331 p. K.) su makedoniečiais ir autorizavo žydus įsteigti Aleksandrijoje savo koloniją.

Aleksandras Didysis užkariaudamas didelę pasaulio dalį uoliai platino Rytuose graikų kultūrą ir kalbą. Jo pradėtas graikinimo darbas sparčiai augo ir po tąja įtėkme žydai įgijo naujas pažiūras. Jie pamylėjo graikų kultūrą ir net pradėjo pamylėti ebraiškąją kalbą. Nuo Makabėjų laikų ebraiška kalba pas žydus darosi beveik visai nebežinoma. Šventraštis graikų kalboje jiems buvo būtinai reikalingas. Tasai graikiškas Senojo Įstatymo vertimas vadinosi "Septuagintu" arba nuo atsiradimo vietos "Aleksandriniškuoju". Apie vertimo atsiradimą turime sekantį padavimą: karaliaujant Ptolomiejui II Filadelfui (285—247) buvo įsteigtas Aleksandrijoje didelis knygynas. Jo užveizėtojas Demetrius Talerėjus patarė Ptolomiejus Filadelfui padidinti knygyną graikišku tekstu žydų įstatymo knygomis. Aristėas da patarė paliuosuoti tūkstančius žydų vergų, kad įgijus Jeruzalės vyresniųjų žydų pritarimą. Karalius sutiko ant visko. Pasiuntiniai, kurių tarpe buvo Aristėas, nešini brangias dovanas Jeruzalės bažnyčiai, iškeliauvo lydimi pulkais paliuosuotų žydų į Šventąjį miestą. Jie įdavė nuo

karaliaus vyriausiam kunigui Eleazarui laišką, prašydami kopijos įstatymo ir žydų sugebančių atlikti vertimo darbą. Eleazaras sutikdamas su prašymu pasiuntė Aigiptan Pentatenko rankraštį parašytą auksinėmis raidėmis ir po šešis nuo kiekvienos giminės, viso 72 mokytų žydų. Iš čia paeina vardas "Septuagintas" t. y. Septynių dešimtų vyrų vertimas.

Karalius su pagarba priėmęs atsiųstuosius, pavaišinęs septynias dienas ir pasiuntęs ant salos Faros. Čia vertėjai padarė reikalaujamąjį vertimą į 72 dienas, kuris likęs patvirtintas Aleksandrijos žydų. Pagaliaus Ptolomiejus priėmęs vertimą su didžiausiu džiaugsmu, ir gausiai apdovanojęs, pasiuntęs juos atgal.

Iš to padavimo sužinome: 1) kad vertimas jau graikų kalboje buvo reikalingas žydams gyvenantiems Aigipte; 2) kad vertimas padarytas apie vidurį trečio šimtmečio; 3) kad Aigipto karalius Ptolomiejus Filadeltas indomavosi vertimu ir vertimo kopija patalpino Aleksandrijos knygynan ir 4) kad tarp Ptolomejaus Filadelfo ir vyriausiojo žydų kunigo Eleazaro buvo geri santikiai.

Kaip Aigiptiečiai, taip ir Palestiniečiai išpradžių priėmė su džiaugsmu. Jie pradėjo gilintis į Dievo įsakymus ir pranašystes. Bet jie nenorėjo suprasti tikros pranašysčių reikšmės, jog Mesijo užvaldymas ir viešpatavimas bus dvasiškas. Jiems nerūpėjo, kad Mesija atėjęs išgelbėtų žmoniją iš nusiđėjimo ir suartintų su Dievu, bet kad pasi-liuosuotų iš po svetimos valdžios. Liūdna jiems buvo žiūrėti į pagonių galingas šalis ir sunku buvo jų tarpe laikytis Mozės Įstaty-

mų. Papročiuose, kalboj, užsiėmimuose ir moksle dažnai susilygindavo su stabmeldžiais, bet tikėjimo dalykuose pasiduodavo žydais ant visados. Stengėsi pildyti Įstatymus, laikytis tikėjimo į vieną Dievą ir priderančiai jį garbinti. Kada Syrijos karaliai pradėjo daryti netvarką dvasiškuose reikaluose versdami žydus išsizadėti tikėjimo ir apeigų, tada žydai sujudinti pasirijo gintis visomis jėgomis. Matatijas Makabėjus prisiekė, jog nors ir visi žydai atsitrauktų nuo Dievo ir Mozės Įstatymų, vienok jis su savo sūnais neišsizadėsias tikėjimo savo tėvų. Vėlesniai stvėrėsi ginklo ir su savo sūnais karė prieš Syrijos gyventojus iškariauja laisvę.

Matatijas pradėjo karą už tikėjimą. Žydai, neprisiruošę prie karo, neapsiginklavę kaip reikiant rinkosi apie drąsų vadą ir stoji į kovą už savo tautos tikėjimą ir laisvę su nesulyginamai galingesniu priešu. Dieną tie dievotų, pasišventusių žydų būriai slapstėsi giriose bei kalnuose, bet atėjus nakčiai mažesniuose miesteliuose stabmeldžių stovylos ir aukūrai buvo lyginami su žeme, o jų garbintojai priversti pripažinti Mozės Įstatymus.

Kova už tautos liuosybę buvo begalo sunki ir ji pribaugė seniuką Matatiją. Prieš mirtį (166 m.) jis ragino savo sūnus nepasiduoti tautos priešams. Tretijį savo sūnų, Jūdą, (166—161) paskyrė vadu, o antrąjį, Simoną, jo patarėju.

Jūdo drąsa ir stiprumas yra lyginami prie kūjo bei liuto. Jis kaip koks liutas kovėsi su Syrijos vadais, atgavo Jeruzolimą ir, apvalęs bažnyčią nuo stabmeldžių liekanų, pastatė naujus Jehovos garbei altorius. Per aštuonias dienas atnaujinę aukas žydai linksminosi. Nuo to laiko Bažnyčios pašventinimo metines sukaktuves žydai apvaikščioja gruodžio pusėje su nemaža iškilme.

Bet žydai dar neturėjo pilnos laisvės. Jie buvo atgavę progą tik garbinti savo tėvų Dievą. Jūdo plenai siekė kur kas toliau. Jis juos galėjo vykinti, nes visi tikrieji žydai jį rėmė. Svarbiausia jo užduotis buvo — sutriuškinti stabmeldystę ir atstatyti žydų tautą. Savo tikslą, be abejo, būtų galutinai pasiekęs, jei nebūtų kritęs karo lauke.

Jo darbai neliko be vaisių. Žydų troškimai ir entuziazmas jau buvo atgaivintas. Vadu parinktų kareivių būrių liko paskirtas Jūdo brolis Jonatanas (161—143). Ir šitam žydų vadui gerai sekėsi. Išpradžių buvo bejėgis, bet laipsniškai kilo aukštyn. Ir kada liko paskirtas vyriausiu kunigu, apstovos žymiai pagerėjo. Nedaug jam reikėjo lig vyriausio valdytojo laisvos šalies. Bet Trypho pavydėjo žydams to laimės. Jis su galinga armija patraukė link Jeruzolimos. Klastingu būdu Jonatanas liko paimtas nelaisvėn ir vėliaus nužudytas. Dabar žydų tautos vadeles į savo rankas turėjo paimti lig šiol buvęs patarėjas ir padėjėjas, Simonas (143—136). Jam nereikėjo daryti didvyriškų žygių, kad įstatyti savąją tautą į pilnos nepriklausomybės vagą. Vienbalsiai paskelbtas tautos vadu ir vyriausiu kunigu, jis kreipėsi prie Demetrijaus II prašydamas pripažinti jį karaliu. Demetrius II leido nešioti karališkus rūbus, išleisti savo piniigus ir pasilaikyti Jeruzolimą su visomis tvirtovėmis, kurias buvo apvaldęs. Tokiu būdu (143 ar 142) žydai nusikratė stabmeldžių jungo ir jų tautoje dar kartą suspindėjo laisvės žvaigždutė. Bažnyčia liko papuošta naujais ir brangiais indais. Apeigos papildytos naujomis psalmėmis, kuriomis reiškė Jehovai padėką, o pranašo nors neturėjo, bet tikėjosi greit sulauksią.

Simonas panaujino Jūdo ir Jonatano padarytą su Roma sutartį, kurioje buvo užtikrinama žydų laisvė bei teisės ir jam suteikta galė valdyti žydus kaip Jūdėjoje, taip ir už jos ribų. Taip-gi Senatas buvo išleides laiškus perspėdamas netrukdyti Jeruzolimos. Ir tik vieną kartą Syrija tesudrumstė užviešpatavusią ramybę. Tokia tvarka užpelnė Simonui tautos prisirišimą; jo valdžia sudrūtėjo. Armija buvo pilnai įrengta, o jos priešaky pastatytas jos sūnus Jonas, vyras narsus ir stiprus.

Kokios Katalikiškos Organizacijos Gyvuoja Lietuvoje?

Draugijinis darbas Lietuvoje šiandien lošia begalo didelę rolę. Tai galima buvo pastebėti jau rinkimuose į savivaldybes, bet ypatingai rinkimuose į St. Seimą. Pavienis žmogus tuomet neturėjo jokio autoriteto. Visuomenė tai gerai suprato ir skubiai susispietė į įvairių rūšių draugijas. Drąsiai galima sakyti, kad nėra šiandien Lietuvoje jau bažnytkaimio, tuo labiau miestelio, kuriame negyvuotų viena ar kita draugija. Turėdamas omeny draugijinio gyvenimo svarbą, noriu draugus Vyčius supažindinti bent su svarbiausiomis katalikiškomis Lietuvos partijomis ir organizacijomis.

Galingiausia šiandien Lietuvoje politinė partija yra Krikščionių Demokratų partija. Į ją susispietę yra ūkininkai, darbininkai, inteligentija, kaimų liaudis ir miestelėnai. Ji skaito apie 18,000 narių. Jos šulai yra M. Krupavičius, J. Vailokaitis, Bičiūnas, J. Staugaitis ir kiti.

Krikšč. Demokratų organas yra dienraštis "Laisvė".

Antra politinė partija yra Pažanga. Į ją susispietę yra vien inteligentai, daugiau ar mažiau pasidarbavę visuomenėje. Prieš rinkimus į St. Seimą daug iš Pažangos tikėtasi, bet apsilvilo, nors jos narių skaičiuje yra gana žymių asmenų. Pažanga jaučia save smarkiai užgauta rinkimų nepasisekimu, nes nė vienas jos kandidatas nepateko į Seimą. Šiandien jos nariai stovi šale valstybinio darbo, savo organe "Tautoje".

Trečia partija yra Politinė bei Ekonominė Žemdirbių Sąjunga. Dar tiktai metai, kaip prasidėjo ji gyvuoti, del to dar neskaitlinga. Čia susispietę daugiausia stambūs ūkininkai. Kadangi ir ji nepravedė į Seimą nė vieno kandidato, todėl jaučia save nuskriausta ir yra didelė Krikščionių Demokratų partijos priešininkė. Ji neįeina į joki valstybinį darbą. Daugiau užsiima ekonominiiais šalies reikalais. Jos šulais yra S. Banaitis, Skinkys, Žilinskas ir kiti. Turi taip-pat savo organą.

Iš katalikiškųjų draugijų Lietuvoje

šiandien žymiausios yra Ūkininkų Sąjunga, Darbo Federacija, Lietuvių Kat. Jaunimo Sąjunga "Pavasaris", Krikščionių Darbininkų Sąjunga, Liet. Kat. Moterų Draugija, šv. Zitos Juozapiečių Draugija ir kitos smulkesnės. Gyvavusios prieš karą draugijos: "Rytas" "Saulė" ir "Žiburys" yra labai apmirusios. "Rytas", kuris darbavosi Vilniaus srity žiaurių gyvenimo sąlygų yra visai užslopintas, "Saulė"-gi ir "Žiburys", kurios buvo apėmę Kauno ir Suvalkų buvusias gubernijas, taip-pat mažai kuo pasižymi, turi dar savo globoje keletą gimnazijų ir prieglaudų.

Iš visų draugijų, didžiausią rolę lošia Ūkininkų Sąjunga ir Darbo Federacija. Per rinkimus į St. Seimą jos-dvi susijungė su Krikščionių Demokratų partija ir sudarė taip vadinamą Krikščionių Demokratų Bloką, į kurį įeina daugiau, negu pusė visų Seimo narių.

Ūkininkų Sąjunga rūpinasi ūkininkų reikalais: gina juos Seime, steigia įvairias ūkininkų reikalais bendroves ir pramonės įstaigas, pavyzdžiui lentpjuves, plytynčias, verpyklas. Turi savo organą, "Ūkininkas".

Darbo Federacija gina darbininkų reikalus, ypatingai miestų ir dvarų darbininkų. Jos organas "Darbininkas".

Sąjungos "Pavasario" tikslas vienyti Lietuvos jaunimą, lavinti jį tikėjime, doroje, moksle ir tautybėje. Ta organizacija yra gana stipri ir galinga, turi apie 17,000 narių ir begalo daug yra pasidarbavusi valstybės kūrimo ir gynimo reikaluose, ypatingai kareivių šelpime. Jos organas "Pavasaris".

Moterų draugija rūpinasi moterų reikalais. Kol-kas dar neturi savo organo, bet turi gražų viešbutį Kaune ir porą mergaičių mokyklų.

Kitos paminėtos organizacijos rūpinasi vieno ar kito darbininkų luomo reikalais, bet nieku ypatingu nepasižymi.

Reikia dar pažymėti šv. Kazimiero Draugiją, kurios dideli yra nuopelnai spaudos srity. Ji turi didelį savo knygyną ir skyrius Vilniuje ir Šiauliuose; spaustuve, kurioje spauzdinama net keletas laikraščių.

Jeigu dar pridėsime įvairias socialistų

partijas ir draugijas, turėsime pripažinti, kad Lietuva šiandien, kaip ji yra ilga ir plati, išpinta yra įvairiausių organizacijų tinklu.

Rausvis.

NEDĖKINGAS JONELIS.

Dievuliau gerasis, kad nors tas mano Jonelis sugrįžtų, tai vis tik šiokią tokią paguodą turėčia. Nors meilesnį žodelį išgirščia, tuomet ir visi vargeliai būtų lengvesni, gal, rasi, piktieji žmonės ne taip skautų. O dabar, sunki senatvės našta visai jėgas pakirto. Dirbti negaliu; nė namelio taisyti, nė pragyventi tinkamai neturiu iš ko. O, Joneli! kodėl mane užmiršai, apleidai vargšę senatvėje...

Ir vėl senutė, prie lango sėdėdama, skarele nusišluostė raukšlėtame veide giliai įdubusias akis.

Pabučiavo kryželį ir pradėjo melstis...

Taip nuolatos ji sėdi, žiūri į tą šalį, kur jos mielas Jonelis gyvena ir mąsto. Vilties nenustoja; mažai kam skundžiasi, jei bent netyčiomis koks išsiveržia jautresnis žodelis iš skaudamos krūtinės. Ji tiki, kad Jonelis jos neužmiršo ir kad grįž kada nors pas ją.

Bet ar atjaučia Jonelis savo senos motinos vargus? Ne! Jis svetimoje šaly laisvai ir pertekliuje gyvena. Atsiminti savo motiną neturi nė laiko, nė noro. Jis užmiršo ir atsizadėjo motinos, kuri jį pagimdė, užnešiojo ir išleido į platų pasaulį. Atsizadėjo brangios motinos, kuri dėl jo gyveno, sveikata ir turtą aukojo. Jonelis svetimoje šaly "apšvietė, susipratusių" liko. Pirmiau priklausė tik prie socialistų, o dabar net komunistų vadu nori likti. Gyvendamas sulig komunistų mokslo, Jonelis turėjo atsakyti nuo senovės prietarų: Tėvynės, gimdytojų doros, tikybos ir, pagalios, sveiko proto. Štai priežastis, kuri privertė Jonelį užmiršti savo gimdytoją ir augintoją motiną.

Oi, daug, ir labai daug pas mus yra nedėkingų Jonelių.

S. K. D.

Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.

Neišmanantis.

Suminkštėjus širdis šiokiais laikais pro-
te minkštumą apreiškia.

J. R. Lowell.

Taika.

Apvogti, apiplėšinėti, užmušinėti, jų
perversmingoj kalboj, yra apšviesto pasiel-
gimo dailė. Kada pasaulį tyrlaukiu palieka,
tada laiką pavadina taika.

Tacitus.

Vis-gi savo tiesioj rankoj malonią taiką
nešk.

Shakespeare.

Tautų ramybė be ginklų neužlaikyta, o
ginklai be apmokėjimo, apmokėjimas be
muito.

Tacitus.

Patogi taika žmonijai tinka; žiauru-
mas laukiniams žvėrimis priguli.

Ovidius.

Taika yra maloni ir visaip pageidauja-
ma, bet tarp taikos ir vergijos didelis yra
skirtumas. Taika, tai laisvė ramiai džiaug-
sminga; vergija, tai visų nelaimių kenksmin-
giausia.

Cicero.

Kartais yra taika, bet taikos užlaiky-
mui užtikrinimo niekadės nėra.

Ovidius.

Taika, tai geriausias žmonėms žinomas
daiktas; taika didesnę garbę atneša nekaip
nesuskaitomi pergalėjimai; taika žmonijos
saugumą gali užlaikyti ir visus piliečius vie-
ną su kitu sulyginti.

Silius Italicus.

Karo laiku alyvų šakelė taiką reiškianti
naudojama.

Ovidius.

Dar ilgos taikos nelaimės nešame. Per-
teklius už karą baisesnis viešpatauja N.
krašte, ir pergalėtą pasaulį atkeršija.

Juvenalis.

Tuolaik lai taika dirba laukus. Tai
buvo prielanki Taika, kuri pirma jaučius
kreivą žagrę traukti išmokino. Tai buvo
taika, kuri vynuoges pasodino ir joms sy-
vą davė, idant tėviška puodynė vyną sūnaus
pralinksminimui suteiktų. Džiaugsminguo-
se taikos laikuose grėblys ir žagrė darbš-
čiai eina, kol rūdįs apdulkėtus tamsumoj
piktų kareivių ginklus ėda.

Tibullus.

Taika karu atsiekiamą.

Nepos.

Karai ilgai guli po kojų nesutraukiamais
pančiais surakinti. Jaučiai išnaujo lauką
gali arti, ir geltoni javai virš laukų siūbuo-
ti. Tai taika, kuri gausumą neša. Gausu-
mas tai taikos augintinis.

Tacitus.

Laikas.

Nedoras Laikas tas, kuris geras mintis
naikina ir prakilniausių protų darbus eik-
voja.

Spencer.

Laikas sunaikina visas žymes net tų val-
stybių, kurias vadiname didžiomis ir pra-
kilniomis.

Seneca.

Jeį atidėliosi, būsi klaidoje: kaip sku-
biai laikas prabėga! Diena palengva slenka
ir negrįžta. Kaip greitai žemė savo links-
mas spalvas praranda! Mačiau jaunuolį,
kuriam senatvė atėjo, jis apraudėjo tas die-
nas, kurias netiksliai praleido.

Tibullus.

Laikas žmogaus nepamatuotus sumanymus sunaikina, bet tą, kas yra gamtos ir tikrenybės pastatyta, sustiprina.

Cicero.

Metų eigoje žiedas ant piršto nešiojamas mažesniu ir mažesniu darosi; vandens lašas akmenų skylę padaro; kreiva geležies žagrė ariant nematomai nudįla; išgrįstos akmenimis gatvės vaikščiojant susidėvėja; variniai daiktai, kurie puošia mūsų duris, rodo nudilimo ženklus nuo ateinančių ir išeinančių rankų palytėjimo.

Lucretius.

Ar nematei akmenų laiko jėgoms pasiduošančių; augštų pūvančių bokštų; betrupėjančių uolų? Šventinyčių ir dievaičių stovylių griuvėsiuosna virstančių, kurių nė patys dievaičiai jų laiką prailginti, arba likimą atnaujinti negali.

Lucretius.

Kaip daug geriau yra kantriai pasiduoti viskam, kas atsitinka! Būk išmintingu. Sutrupink tolimes svajones, kurias trumpas gyvenimo laikas gal nekados neprileis tau įvykdyti. Mums bekalbant, pavydus laikas bus praėjęs. Stverkis dabartinės valandėlės. Rytojui kuomažiausia pasitikėk.

Horatius.

Rinkite radastų pumpurus, kol galima, nes senis Laikas vis lekia ir ši gėlė, kuri šiandien šypsosi, rytoj rasi bus mirštanti.

Herrick.

Laikas savo didžiais žingsniais neužilgo ateinančią kartą pasieks, o dabartinę mirty ir užmiršy paskui save paliks.

Chalmers.

Ši valandėlė tai puiki ir mažo laiko gėlė.

Moore.

Tad pripilkite taurę — šalin su nusiminimu! Mūsų džiaugsmui visados tesės, nes Viltis ateinančias dienas nušvies, ir Atmintis praeitį paauksuos.

Moore.

Neatsidėk rytojui išmintingu būti. Rytojaus saulė dėl tavęs gali niekad nesikelti.

Congreve.

Žaidžiame kol gegužė. *Gray.*

Gyvenimas slenkasi ir rytojus netikras.

Laikas neatšaukiamai lekia. *Virgilius.*

Nieko nėra pasauly, kuris liktų neatmainytas. Viskas amžinam bėgy ir kiekvienas šėšelis matomai slenka. Net pats laikas tuo lygiu slenkimu bėga, it upės vanduo. Nes upelis nesustoja, nė lekianti valanda; ir it vilnis vilnies stumiamas, užpakalinė ant priešakinės puola, taip valandėlės vis naujos. Nes tas, kas jau buvęs šalin atstatytas, ir palieka kaip seniau buvo, ir kiekviena valandėlė atsinaujina ant tų, kurios pirm jos ėjo.

Ovidius.

Per laiką seni daiktai naujais palieka. Nieko nėra sunkiaus patenkinti kaip Laiką: tie patys dalykai niekad šį dievaitį nepatenkina.

Nicostratus.

Liūdna matyti prabėgantį Laiką ne pilnai sunaudotą. Ištikrųjų tokiame dalyke, kaip šis, pridera mums šį-tą daryti, idant galėtume pasakyti, jog mes gyvenome, ir jog mes nebenaudos gyvenome, idant galėtume nuo savęs kokią žymę Laiko smiltyse palikti.

Napoleon's I.

Laikas stiprybę priduoda; laikas jaunas vynuoges nokina, ir kas pirma buvo žalia žole, į šieno krūvą permaino.

Ovidius.

Laikas, tas paprastas gydytojas, tave išgydys.

Philippides.

Ką-gi laiko ilgumas negalės permainyti?

Claudianus.

Laikas, apskritai, yra geriausiu gydytoju.

Ovidius.

Dr. J. C. Landzius Seymour.

Sveikatos Nurodymai.

Daug lengviau neprisileisti ligos, negu ją gydyti. Neprisileisti ligos galima tiksliai pildant svarbiausias sveikatos taisykles, paimitas iš mokslo, kuris vadinasi igiena.

Dauguma ligų atsiranda užsikrėtus nuo kitų ligonių arba nematomų paprasta akimi gyvūnėlių bakterijomis vadinamų.

Neužmiršk, kad bakterijos dažniausia gyvena nešvariuose būtuose ir ant visų nešvarių daiktų. Ypatingai daug yra vandeny miesto upių ir prūdų, užverstų nešvarumais, kurie ten subėga; ant įvairių vaisių ir daržovių paviršiaus.

Todel stengkis visuomet gerti virintą vandenį, nes tokiame vandeny bakterijos jau užmuštos ir, žinoma, nekenksmingos.

Saugokis kaišiot į burną tokius daiktus, kurie nuolat eina per rankas, kaip antai: pinigai, paišeliai ir tt. O taipgi nekišk pirštų į burną, kuomet esi jais palytėjęs kitus daiktus.

Vyniok duoną ir kitą maistą tiksliai į švarią, nekuomet dar nevirtą, poperą, o jei laikai tokius daiktus pintinėje, tai išdulkink ją, iškratyk iš jos trupinius, į kuriuos greitai prisirenka bakterijų.

Prieš pradėdant valgyt vaisius ir daržoves, nulupk nuo jų žieveles, arba nuplauk juos virintu vandeniu.

Įsidūręs adata, ar vinimi arba kitokiais metaliniais daiktais, tuojau praplauk žaisdelę spiritu arba švariu šaltu vandeniu, nes panašūs daiktai dažnai būva aptraukti rūdimis, kurie, patekę į žmogaus kraują, užkrečia jį.

Saugokis būti tokiuose būtuose, kame maža oro, arba kame oras sugedęs, turintis savy daug bakterijų.

Neužmiršk, kad ligas platina taipgi ir persišaldymas. Todel saugokis jo.

Saugokis sėdėti ten, kame yra vėjo traukimas, ir išeiti sukaitęs iš šilto kambario į šaltą orą.

Stengkis apsivilkti sulig oro, neperdaug šiltai ir neperdaug lengvai. Apsivilkęs šil-

Juozapas Milleris
L. Vyčių 48-tos kp. (Springfield, Ill.) vice-pirm. ir
didelis sporto mėgėjas.

tai neatsisegiok ore viršutinių drabužių, kol
lei nesugrįši namon.

Saugokis gerti karšto vandens po šalto
ir atbulai.

Pasijutęs nesveiku kreipkis prie gydy-
tojo.

GERAI ATSAKĖ.

Laisvamanis: Na, Jonuk, jau tu eini,
eini į tą parapijinę mokyklą. Tikrai jau ji
tau tiek ir tiek pripumpavo katalikiškos dva-
sios.

Jonukas: Visgi geriau būti pilnam ne-
gu tuščiam. Sakoma, keno makaulė tuščia,
tas kvailas, o kvailą ir ant rinkos muša.

IR-GI PRIEŽASTIS.

Mokytojas: Lingaiti, delko pasivėlinai į
klesą?

Lingaitis: Del to, mokytojau, kad klesą
prasidėjo pirmiau negu aš atėjau.

Iš Lietuvos.

(Džiaugsmas 14 metų vaikino, lankančio
Telšių gimnazijos IV klasę gavusio
pirmą "Vyčio" numerį.)

Papusrėčiavęs ir apsirengęs greit išbėgau mokyklon. Dar anksti... Atsisėdęs suole rengiau pamokas. Kaž-koks neramumas apėmė širdį ir pasidariau neramus. Kaž-kur mintimis pradėjau lėkioti. Staiga išgirdau, kad šaukia kas tai mane. Išeinu ir štai gatau iš pašto siuntinėlių. Kas-gi čia būtų? Išvyniojęs randu "Vytį". Koks nepaprastas džiaugsmas užsidegė mano krūtinėj. Kaip kūdikis džiaugiuosi tąja nepaprasta dovana ir atsargiai pradėjau vartyti jo lapus.

Pirmą žvilgsnį metęs pamačiau vaizdą (reginį) "Lietuvos mokykla 1864—1904 m." Toliau "Trakų pilies griuvėsiai". Šitas atvaizdas ypatingai darė nepaprastą įspūdį. Mintimis atsidūriau Keistučio ir Vytauto pilį; akyse vaidenosi senovė. Trakų pilis! Kiek prakilniausių jausmų tu man sukėlei... Skleidžiu toliau, atsargiai.

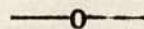
Štai gražios Žilvičio eilės. Skaitau ir negaliu atsigėrėti. Ir taip perskleidžiau visą nuo pradžios ligi galo. "Vytis" tikrai įdomus raštais ir atvaizdais. Pasigėrėjęs nejučiomis mano lūpos sušnabzdėjo padėkos žodžius tam asmeniui, kuris šandie mane taip turtingu padarė ir taip daug suteikė man džiaugsmo. Nuo šandie kas dvi savaiti lankys mane "Vytis", kupinas žinių iš Amerikos jaunimo gyvenimo. Kaip malonu būtų arčiau susipažinti ir užmegsti artesnius — draugiškus ryšius su broliais Amerikoje, kurie dirba Lietuvos labui aukodami jai ir savo turtą ir jėgas.

Žodžiu, "Vytis" mano krūtinėje uždegė nepaprastą tėvynės meilę ir pasiaukojimą jai. Raštai ir korespondencijos, puošiantieji "Vyčio" lapus tiesiog stebino mane, kad tie mūsų broliai, toli už okeano, nuo matutės atskirti, nenustojo lietuvių vardo ir jų krūtinėse neužgėso tėvynės meilė. Bet atpenč, jie dar turtingesni ištvėrme ir pasišventimu gimtinės šalies naudai. Džiaugiasi visų širdį patyrusios jų Amerikos lie-

tuvių milžiniškus darbus Lietuvos gerovei. Skaisčiau sužibo mūsų viltis ir pasitikėjimas šviesesne, skaistesne ateitimi. Nežus Tėvynė turėdama tiek pasišventusių sūnų. Valio Lietuva!!!

Ir aš tau matutė Tėvynė, dirbsiu iš visų savo pajėgų.

Grigas Valančius.

LIETUVI-AMERIKIETI, ATMINK SAVUOSIUS.

Lietuvos žmonių padėtis, kurie gyvena toliau nuo fronto, sulyginus su po didžiojo karo metu, yra geresnė. Duona jau nebrangi, nors kiti daiktai, kaip rūbai, apsėvimas dar nėra pigūs. Vienas tiktai daiktas ap sunkina jų padėtį — tai daugely vietų neteisėti valdininkų darbai. Tiems valdininkams daug padeda stoka žmonėms susipratimo bei pilietinės drąsos. Mūsų žmonės dar neatskiria laisvos respublikos valdininko nuo buvusio caro valdžios žandaro.

Taigi, norint padėti saviškiams išeiti iš tos padėties; kad sumažėtų, arba ir visai išnyktų, neteisėti valdininkų darbai, reikia jiems duoti laikraštį, kad skaitydami susiprastų, kad žinotų kas leistina, o kas neleistina daryti ir žinotų prieš kokį blogą atsisipirti bei kur ieškoti teisybės.

Lietuvos žmonėms tinkamiausi yra laikraščiai išeinantieji pačioje Lietuvoje, kaip "Laisvė", "Darbininkas", "Vienybė", "Mūsų Žemė", "Karys" ir kiti.

Taigi, amerikiečiai lietuviai, nepagailėkit kelių dolerių užprenumeravimui saviškiams laikraščiu. Jūsų doleris yra lygus kone šimtui mūsų auksinų, taigi jis jums yra daug pigesnis.

Norėdami išrašyti saviškiams Lietuvoje einančius laikraščius Vyčiai ir abelnai lietuviai amerikiečiai, gali kreiptis Vyčių Centro raštinėn, kuri, be abejonės, neatsisakys padėti suteikdama informaciją.

Lietuvi-amerikiet, rūpinkis, kad tavo

tėvynėje valdžia būtų demokratinė. Nes jei bus demokratinė, bus gera gyventi taviškiams, sugrįžus tau pačiam ir tavo vaikams.

J. Spurgis.

Utėna.

— 0 —

Juosvainiai, Kedainių apskr. Gyvendamas Amerikoje tankiai mąstydavau sau, kaip gyvena Lietuvos kaimo jaunimas, ką veikia ir tt. Bet ir "Vyty" ir kituose Amerikos lietuvių laikraščiuose tokių žinių mažai, arba ir visai nebūdavo. Teisybė, tada negalima buvo dar tiesioginiai ir susirašinėti. Todėl ir noriu patiekti tų žinių savo draugams, Vyčiams, Amerikoje.

Peržengęs Lietuvos rubežių Virbaly pirmiausia susidūriau su Šakių apskr. jaunimu. Susipažinti, susidraugauti buvo lengva dėl to, kad kiekvienas norėjo ką nors sužinoti apie Ameriką. Man-gi, priešingai, rūpėjo ką nors patirti apie Suvalkijos jaunimą. Išileidome į kalbas. Nor naujieji mano draugai savo kalbas norėjo kreipti kur kitur, aš vis teiravausi apie kaimo jaunimą.

Suvalkiečiai draugai papasakojo, kad prieš karą mažai kur buvo blaivaus jaunimo. Dabar visai kitaip. Sako, katrie geria, tie pajuokoj laikomi.

Toliau papasakojo, kad vokiečių okupacijos metu su girtais kareiviais buvo rengiama daug pasilinksminimų (vakaruškų), kurie tęsdavosi per ištisas naktis.

Skundėsi suvalkiečiai neturį lietuviškų žaidimų. Bet vėliau gavau patirti, kad Lietuvoje esama daug ir įvairių žaidimų. Vyčiai Amerikoje nė pusę tiek neturi.

Atvažiuavęs Kaunan ir apsistojęs kelias dienas ieškojau progos susieiti ir susipažinti su Ateitininkais. Proga pasitaikė ir susipažinau. Begalo daug juose patrijotizmo ir tyrą vartoja lietuvių kalbą. Juokėsi iš sugrįžusių iš Amerikos lietuvių kalbos, kad per daug "amerikanckai" šneka. Tą patį išreiškė ir apie lietuvių amerikiečių laikraščius.

Kedainių miestelio jaunimas tankiai rengia vakarus, šokius, bet, pasakojama, esą mažai susipratęs.

Juosvainių parapijos kaimo jaunimas susibūręs į Pavasarininkų kuopą, iš kurios į visas puses triška gyvybė. Ruošiama vakarai, gegužinės. Reikia pažymėti, kad Pavasarininkų gegužinėse niekad nebūva svai-ginančių gėrimų. Programas sudaro kalbos, monologai, deklamacijos; žaidžiama gražus žaidimai ir tt. Žiemos vakarais susirinkę taipgi žaidžia, šoka, bet visados būva blaivūs.

Jaunimo Lietuvoje daug, tik ne visas dar sutrauktas į Pavasarininkų sąjungą. Trūksta gerų ir gabių organizatorių. Su laiku gal susilauksime ir to.

Baigdamas žinutę, linkiu Vyčiams viso gero, ypatingai auksinių pasekmių visuose darbuose. Valio Vyčiai! Valio Katalikiška Lietuva!

Jūsų draugas,

Matas Mažeika.

— 0 —

LAIŠKAS Į LIETUVOS VYČIUS AMERIKOJE.

(Nors suvėlintą šį laišką dedame dėl to, kad jame yra Vyčiams įdomių žinių.

Red.)

Vyčiai ir Vytės!

Jau keletas mėnesių prabėgo, kaip apšleidiu Washingtono žemę. Ir nors mus skiria begalinė tolybė, plačios jūrės, širdis mano vienok tebėra su jumis ir nenori pertraukti draugingų ryšių. "Vytis" buvo ir yra man už vis brangiausias ypač dabar gyvenant Lietuvoje. Laukiu jo kaip brangiausio svečio, geriausio draugo, nes jis praneša, ką veikia idėjos draugai Vyčiai.

Linksma skaityti žinias, kad visose kolonijose Vyčiai-ės nenuilstančiai darbuojatės Tėvynės naudai. Begalo gražus yra sumanymas, kurį užgyrė Vyčių 8 Seimas susipažinti ir užmegsti ryšius su Lietuvos jaunimo sąjunga "Pavasaris" ir kiekvienai "Pav." kuopai užprenumeruoti "Vyty".

Lietuvoje "Vytis" skaitomas su didžiausiu pamėgimu ir jei jis būtų čia taip prieinamas, kaip prieinami yra amerikiečiams Lietuvos laikraščiai, tai kiekvienas jį skaitytų.

Taigi apart to, ką Vyčių kuopos užprenumeruos Pavasarininkų kuopoms, reiktų, kad ir draugai savo draugams arba giminėms Lietuvoje neatsisakytų padaryti džiaugsmo, užprenumeruodami "Vytį". Tuo būdu arčiau supažindinsime Lietuvos jaunimą su Amerikos lietuvių jaunimu. Dabar-gi "Vytis" Lietuvoje — retenybė. Pavasarininkų sąjunga leidžia savo organą "Pavasari". Labai patariu Vyčiams jį užsirašyti. "Pavasary" telpa gražus eilėraščiai, straipsniai, žadinantieji prie tėvynės meilės. Taigi stengkimės kiek galėdami suvienyti jėgas, o daug nuveiksime.

Pirmi įspūdžiai atvažiuavus Kaunan.

Išlindus iš didelių miestų mūrų, Kaunas atrodo lig kaimas. Tečiau judėjimas jame didesnis, negu dideliame mieste. Žmonių ūpas geras, nes su vienu priešu jau buvo apsidirbta, o su kitu priešu ginčas manyta išrišti ramiu būdu. Širdis kiek atsigavo. Artinosi gražus vakaras. Susitaręs su draugais nuėjome ant Nemuno kranto pasigėrėti puikiais reginiais. Nuėję susėdome ant kranto. Bežiūrint į tuos stebėtinai gražiai gamtos papuoštus Nemuno krantus, širdis pradėjo smarkiai plakti ir ašaros per skruostus riedėti, o viduje mintis posmavo: Lietuva, Tėvynė mano, kaip tu gražiai atrodai!.. Gamta tave taip apdovanojo grožybėmis, kad net svetimi jos pavydžia. Besėdint sugaudė bažnyčių varpai vakarinę maldą. Dar pasigėrėję Nemunu ir mes nuėjome viešbutin.

Už nakvynę, vakarienę ir pusryčius užmokėjome po 40 auksinų. Pasirodė gan pigiai. Vienas draugų sako: "Ar-gi nejuokinga. Visi kalbėtojai sakydavo, kad Lietuvoj nieko nėra, o čia kaip tik priešingai ir dar Kaune". Ant rytojaus einame bažnyčion sudėti maldą Dievui, kad laimino mus kelyje. Pasitaikė Dievo Kūno atlaidai. Procesi su karo orkestra ėjo gatvėmis per visą miestą. Ilgai nemačiusiems tokių iškilmių, įspūdis buvo neaprašomas.

Surviliškų.

Parvažiuavus namo, sutiko neapsakomas džiaugsmas. Visi sveikina ir klausia "Ar

mano, mūsų nematei, kaip Amerikoje gyvena". Daugelis nusiskundžia, kad nė laiško nuo savųjų iš Amerikos nesulaukia.

Sekmadieny buvo Pavasarininkų rengiama gegužinė. Po pamaldų nuėjau ir aš gegužinėn. Kad-gi prisirinko gražios publikos. Vieta graži, tik muzika nekokia. Bufetas. Mergaičių buvo daugiau negu vaikinių. Buvo ir kariškių.

Prasidėjo šokiai. Lietuvoje šokiai visai nauji. Parvažiaavę amerikiečiai turės mokintis. Polkų, kadrilių ir kitų jau ne labai kas šoka.

Žaidimų Lietuvoje yra daug ir gražių. Koras Surviliškio, V. Baltusiaus vedamas, gerai ir gražiai padainavo keletą man negirdėtų dainelių. Temstant visi išsiskirstėme.

Moksleiviai.

Lietuvoje moksleivių daug. Nerasi kaimo, kad nebūtų keletas moksleivių. Mazai randasi tokių, kurie sakytų: "Man užteko mokslo, užteks ir mano vaikams". Visi kiek gali stengiasi mokinti savo vaikus. Per atostogas Surviliškio moksleiviai surengė vakarą. Vaidino "Gairės", triveiksmę dramą, ir "Brangus pabučiavimas". Buvo monologų, eilių ir dainų.

Daugelis moksleivių dėl stokos lėšų yra vargingoj padėty. Bet visi pasiryžę siekti tikslą, kantriai pergyvendami visokius trūkumus.

Lietuvos Gynimo Komitetas ir Šauliai.

Lenkams pradėjus pulti Lietuvą, visi gyventojai, žūt būt, pasirūžo gintis. Ir šandie Lietuvoje nerasi miestelio, kur nebūtų Šaulių būrio, ir L. Gynimo Kimiteto. Į Lietuvos Gynimo Komitetą įeina visi Lietuvos piliečiai, kuriems rūpi Tėvynės laisvė. Turi išsirinę valdybą, kuri rūpinasi surasti būdus, kaip geriausia pagelbėti Tėvynei.

L. Šauliai susibūrę į būrius, išrinę darbščią valdybą, tinkamą būrio vadą stengiasi kuodaugiausia pritraukti jaunimo. Daro susirinkimus, apkalba Tėvynės padėtį, laikosi disciplinos. Kas savaitę syki ar du syk (kur kaip galima) susieina mokintis reikalingų karo žinių. Kiekvienas stengiasi į-

sigyti ginklą ir pasirengęs padėti kariuomenei. Reikalaujant, eina milicijai į pagelbą, darant kratas bei kitokius areštus. Sekioja ir gauda vidujinius Lietuvos priešus, ir gabeną į jiems tinkamą vietą.

Lietuvos Jaunimas.

Lietuvos jaunimas — tai Pavasarininkų organizacija. Kitokio beveik nė negirdėt. Pavasarininkai yra prasiplatinę po visą Lietuvą, tik trūksta geros tvarkos. Sunku užčiuopti draugiškos dvasios, nēr kam ją įgyvendinti. Po miestus ir didesnius miestelius dar šiaip taip, bet kaimuose, kur draugija yra naujiena, matosi daug ir didelių trukumų. Taip pamažu ir stumiasi. Kaltinti jų negalima, nes kol-kas vis dar nėra progos čia jaunimui pakilti. Karas vargina visus. Intelligentai pašaukti šalies gyniman, kiti užimti kitokiais darbais, o likusieji sudaro šaulius. Ir taip visi paskenlę darbuose. Geriau gal kiek būtų, jei jaunimas turėtų tinkamų vietų kur susiėję galėtų išmiklinti veikime savo jėgas.

Ateity Pavasarininkų sąjungoje gali būti skilimas, nes dabar jų tarpe maišosi ir kitokio plauko gaivalų. Amerikos Vyčiai į tai daug domės turėtų kreipti. Vyčiai turėtų labai arti susipažinti su Pavasarininkais ir reikale padėti jiems.

Baigiu. Dar žodis jums, Vyčiai-tės. Dirbote tėvynei lig šiol, dirbkite ir nepaliaukite dirbę. Eikite jai į pagelbą visa širdimi. Nė vienas negrįžkite namo neprisiėngę, nes ant jūs remias Tėvynės ateities. Mylėkime savo šalį ir vienas kitą. Laikykimės vienybėje, ir broliškoje meilėje, o joks kalnas ant mūsų neužgrius.

Vytis, S. A. *Gadeikis.*

—○—
GERBIAMOJI "VYČIO" REDAKCIJA!

Aš, žemiau pasirašęs, visų Teišių moksleivių "Jaunųjų Ateitininkų" vardu, iš širdies prašau gerb. red. siuntinėti mums laikraštį "Vytį" (žemiaus paduotu antrašu), nes mes, jaunučiai moksleiviai, neturime tiek lėšų užsisakyti jį. Mes norime žengti prie šviesios ateities, bet neturime tinkamo

vadovo. Todėl pastebėję, kad "Vytis" gali būti mūsų tinkamas draugas, šiuomi ir prašome gerb. red. siuntinėti "Vytį". Vardu jaunų moksleivių iš anksto sakau nuoširdų ačių.

Su tikra pagarba,

G. Valančius.

Antrašas: Grig. Valančius,
Gimnazija, Telšiai.

Adm. prierasas: Iš Lietuvos gauname tiek daug prašymų veltui siuntinėti "Vytį", kad jų visų nė išpildyti negalime. Išpildyti prašymus mums pagelbsti Vyčių kuopos, bei šiaip geros širdies asmenys. Tad ir už Telšių "Jaunųjų Ateitininkų" "Vyčio" metinę prenumeratą užmokėjo Vincas A. Stulpinas, Lietuvių Prekybos Bendrovės Chicagos Skyriaus vedėjas, 3249 So. Halsted St., Chicago, Ill. "Vytį" pradėdame siuntinėti nuo bal. 15, šių metų.

Telšiai. Nuo 1918 metų čia yra įsikūrus moksleivių "Ateitininkų" kuopa. Vokiečiams valdant Lietuvą ir persekiojant, veikė slapta. Tuo metu jų veikimo dirva buvo apribota ir visai siaura. Nors juodojo aro laikmečiu visų moksleivių buvo burnos uždarytos ir kojos geležinėmis virvėmis surištos, bet jie netylėjo ir supančiotomis kojomis neliovė eję, siekę savo idealo: "Viską atnaujinti Kristuje".

Vokiečiams apleidus Lietuvą, atsikvėpė ir moksleiviai. Nukritus nuo kojų geležiniams pančiams, visi jie pradėjo žengti pilnu pasitikėjimo žingsniu. Prie kuopos prisidėjo daug mokinių ir greitai išaugo. Pagalios ji persiskyrė į dvi kuopeli: "Vyresniųjų Ateitininkų" ir "Jaunesniųjų At-ku".

Kadangi aš priklausau prie antrosios kuopelės, todėl apie ją ir pakalbėsiu.

Susitvėrė ji 1920 m., rugsėjo mėn. Iš pradžių narių buvo visai neskaitlingas būrelis, bet toliau, ypač šiuosmet jų skaičius padidėjo ligi 70. Veikiama stropiai. Susirinkimai daromi kas dvi savaiti. Nariai, nors dar jauni (8—18 metų amžiaus), bet susirinkimus lanko aktingai.

Leidžiama rankraštinis periodinis laikraštėlis "Žvaigždutė" Leidžia literatinė komisija. Susirinkimuose skaitomos paskaitos ir t.p.

Šių metų valdyboje yra sekantieji: Pirmininkas, — Lileikis; Vice-pirm. — A. Jonikas; Raštininkas — A. Gaižauskis; Izdi-

dininkė — Pocevičaitė ir Knygininkė — O. Alminaitė. Rev-jos komisija: A. Baltiejus, L. Kalnietis ir E. Burbaitė. Literatinė komisija: J. Lileikis, M. Treimonas, A. Gaižauskis, G. Valančius ir Z. Prialgauskaitė.

Grigas Valančius.

Didžiosios Lietuvos Jaunimas.

Telšių Rajono "Pavasario" kuopų atstovų I suvažiavimas. Suvažiavimas įvyko vasario 7 d. š. m. Laikinasis Rajono pirmin. P. Sūdžius trumpa prakalba atidaro posėdį. Susirinkimo pirmininkas išrinktas A. Tylenis ir sekretorius Z. Jonikaitė. A. Salys skaito paskaitą "Lietuvių jaunimo organizacijos", išdėstydamas jų svarbą ir nupasakodamas jaunimo organizacijų darbuotę Lietuvoje, Amerikoje ir Mažoje Lietuvoje. Iš pranešimų iš vietų paaiškėjo, kad Telšių rajone esama "Pavasario" kuopų Alsėdžiuose, Sėdoje, Telšiuose, Viešvėnuose, Žarėnuose, Lieplaukėje; tveriamos naujos kuopos Eigirdžiuose, Jonapoly. Be to iš Ž. Kalvarijos, Varnių ir Plungės kuopų atstovai dėl įvairių priežasčių neatvyko. Iš pranešimų paaiškėjo, kad dauguma kuopų susitvėrė 1920 metais. Laikinosios Valdybos Pirmininkas daro praeitų metų veikimo atskaitą. Rajono Valdybos pirma užduotis buvusi tverti naujų kuopų ir palaikyti susitvėrusias. Veikimą trukdė lėšų stoka. Išlaidų Centro Valdyba turėjusi virš 1000 auks., kurie visi skolinai. Tačiau visas turtas tebėsa jų rankose. Padaryta penki Valdybos posėdžiai. Kun. J. Dagilis dėsto tolimesnę užduotį Telšių Rajono Centro Valdybos, kuri esanti gana sunki. Reikia jaunimą suorganizuoti į "Pavasario" kuopas. Tam tikslui reikia savo nuolatinių pasiuntinių, kurie lankytų esamas kuopas ir tvertų naujų. Darbas sunkėjąs dar dėl lėšų stokos, be kurių važinėti visai negalima.

Išrinkta nauja valdyba, kurion pateko A. Tylenis, Kun. Dagilis, D. Karečkaitė, P. Sūdžius ir I. Saudargas. Nutarta, kad visose Telšių Rajono kuopose būtų vienaip vedama

raštinės ir kasos knygos (forma išdirbti pavesta Rajono Valdybai) ir siųsti Rajono Centro Valdybai 10 nuoš. visų pajamų. Dailinta atsiųstieji iš Chicagos "Vyčių" organizacijos "Vytis" ir nutarta, kad kiekviena kuopa turi kuo daugiausia "Pavasario" plauti. Chicagos "Vyčiams" dėl dovanų siunčiama gilios padėkos.

Susirinkimą baigia Pirmininkas karšta kalba, lygindamas mūsų jaunimą jūrai, kurią gali užteiti vėsula ir bangos kilti, bet jaunimui dėl to reikia nenusiminti ir siekti savo idealo. Susirinkimui pasibaigus, padaryta Valdybos posėdis ir paskirstyta pareigos: pirmininkas liko P. Sūdžius, vice-pirm. D. Karečkaitė, sekretorius A. Tylenis ir I. Saudargas, kasininkas kun. J. Dagilis.

Tokiu būdu susitvėrė Telšiuose tikroji Telšių Rajono "Pavasario" Centro Valdyba, kurios užduotis yra labai svarbi.

Dobilo Žiedas.

Naumiestis (Šakių apskr.). Snaudė mūsų apylinkės jaunimas keletą metų, bet šiandien, pasakysiu drąsiai, kad jau pabudo. Štai 1919 m. įsteigia Naumiestyje "Žiburio" gimnazija; tai naujo gyvenimo šaltinis. Tuoju atsiranda ir moksleivių "At-kų" lavinimosi kuopelė, ir jau 1920 m. mūsų apylinkėj kitas gyvenimas prasidėjo. Prie "At-kų" kuopelės įsisteigė skyrius, (kuris vėliau pasivadino "At-kų Jaunimo skyrius") iš vyresniųjų moksleivių, kurie galėtų sekmadieniais sodžiuose, kiek galint lavinti apylinkės sodžiaus jaunimą t. y. steigti "Pavasarininkų" kuopeles, rengti paskaitų, referatų, politinių pranešimų, sakyti monologų, eilių etc. Greitu laiku tapo suorganizuo-

ta Naumiesčio — apylinkėje net keturios “Pavasarininkų” kuopelės. Čia daug darbuojasi pernai baigęs Naumiesčio gim. 4 klases P. Dielininkaitis. Moksleivių darbais gerisi visa apylinkė, o mes pavasarininkai (ės) iš savo jaunų, karštų krūtinių reiškiamame Jums del to širdingiausių ačių.

Šešupės Aidelis.

Telšiai. Vasario 20 d. Telšių gimnazijos rūmuose padaryta Telšių kuopos pavasarininkų susirinkimas. Narių atsilankė gana daug; net naujų prisidėjo. Pirmiausia A. Tylenis pranešė apie Telšių Rajono įvykusios vasario 7 d. “Pavasario” kuopų atstovų konferencijos davinį. Po šio ėjo P. Genio paskaita apie Lietuvos jaunuomenę, spaudą atgavus. Paskaita parašyta vaizdingai, visiems suprantamai; visi ja patenkinti. Kun. J. Dagilis skaito ir aiškina apie mandagumą (einant keliu, svečiuose ir namie). Pasiberia klausimų, į kuriuos atsakoma. Pr. Genys tariasi su susirinkusiais: jis žada rašyti ir daugiau paskaitų, jei susirinkusieji jam surašys keletą senoviškų, dar liaudyje užsilikusių dainų. Susirinkusieji pasižadėjo, ir sutartis padaryta. A. Tylenis praneša, kad išrinktoji valdyba šitaip pasiskirstė pareigas: pirm. Kun. J. Dagilis, vice-pirm. A. Tylenis, sekretoriai J. Saudargas ir P. Montvydas, kasininkas O. Karečkaitė.

Naujasis knyginkas praneša apie knygyno stovį: sulig jo, trūksta knygyne keletu knygų, kurios nežinia kur žuvę; kelių dar kai kurie asmens negražinę. Pirmininkui išsitarus, kad ligi Velykų susirinkimo nebegalėsia padaryti, susirinkusieji nariai liko nepatenkinti ir pareikalavo, kad susirinkimai būtų daromi kas dvi savaitės; Valdyba pasižada susirinkusių narių norą vykdyti.

Saulei besileidžiant visi patenkinti ir linksmi išsiskirstė namo.

Dobilo Žiedas.

Seliūnai. (Alytaus aps.). Čia jau nuo senai gyvuoja vietos mokytojos rūpesniu suverta pavasarininkų kuopelė. Narių yra į 30 žmonių. Daromi susirinkimai, skaitomi referatai, deklamuojamos eilės ir tt.

Vienam tokių susirinkimų atsilankęs

svečias — moksleivis papasakojo apie dabartinę Lietuvos padėtį ir kvietė pavasarininkus kiek galint daugiau prisidėti prie tėvynės gynimo darbo; svečias — kareivis papasakojo apie kareivių gyvenimą. Keletas narių padeklamavo eilių...

Pažymėtinas kuopelės nutarimas, kad kiekvienas narys turi ką nors kuopelės susirinkime papasakoti. Tuo būdu manoma išmokyti narius viešai savo mintis reikšti.

Po susirinkimo padainavo, pažaidė. Kad visur jaunimas taip praleistų vakarus prieš šventadienius — galima būtų tik pasiūlyti.

H. Ha.

Prienai. Š. m. sausio 16 d. įvyko “pav. kų” kuopos visuotinas narių susirinkimas.

Po gražių, naujiems metams pritaikintų, J. Gelčio ir O. Mockapetriūtės paskaitų, kuopos pirmininkas davė 11 mėnesių kuopos darbuotės atskaitą, iš ko paaiškėjo štai kas: kuopoje narių esama viso 290; kasoje 1,133 auks.; padaryta 14 susirinkimų; įsteigta 1 skyrius; surengta 1 vakaras, 1 loterija; iškilmingai švęsta šv. Alioizo, “pav. kų” Globėjo šventė; pasiūsta į II-ą konferenciją 3 delegatai; parinkta aukų agitacijai į St. Seimą, “pav. kų” centrui ir parapijos salei; surengta kareivių naudai rinkliava; išrūpinta 1000 auks. ateitininkų fondui; kuopoje pradėta vykinti geresnė organizacija. Taip pat kuopos Pirmininkas nurodė, kas darytina ateinančiais metais. Be to išrinkta nauja Valdyba. Tik, ar suvis taktiškai kuopos Pirmininkas pasielgė, pasiūlydamas per naujos valdybos rinkimus ir kitus metus kuopai pirmininkauti?

Vytas.

Iš “Pavasaris”

Petras: Jonai, tu senas Amerikos pilietis. Pasakyk man, ar ištikrųjų yra taip didelė Laisvės stovyla?

Jonas: Taip, labai didelė. Vien plaštakas turi vienuoliką colių.

Petras: Vienuolika! Tai jau geriau reikėjo padaryti dvyliką colių.

Jonas: Tada būt buvus pėda.

Nauji Periodiniai Leidiniai.

„Moksleivių Keliai“, Lietuvių Moksleivių Susivienijimo Amerikoje organas.

Nėra tai atskiras leidinys, bet kaip ir priedas prie pirmėiviško mėnraščio „Artojas“, išeinančio Clevelande, Ohio.

Pirmasis priedas užima šešis puslapius ir juose nieko nėra, ko ištikrųjų moksleivis norėtų rasti. Vedamajam straipsnely „Darbas imant“ redaktorius Antanas A. Tulyš pasako nieko nerašysias „apie pačios atgimusios mūsų organizuotės reikalus“, kaip ir „M. K.“ reikalus, nes „ilgainiu, tikiu, atsiras moksleivių, kurie paims iniciativą ir rūpestingai aptars“..., tiktai pasako, koks buvo ir pasilieka L. M. S. A. principas: „laisvai auklėti vidujinė savo esmė“ (labai rūpestingai perrašiau). Baigdamas paliečia ir „M. K.“ tikslą, kad „...sykis nuo sykio mes pasirodysim ir su kuo nors, kas siekia biskį toliau, negu kad Amerikos Lietuvių „literatūroje“ skaitytojas gali rasti“. Ir ištikrųjų antrame puslapy randame „pasirodymą“. Štai paties redaktoriaus „poezija“, pavadinta „Vabalai“:

Tškilk augštai

Ir pamatysi kaip vabalai

Murgdosi purvuose.

Viens kitą mindosi valabai

Ir ieško kó gera amžinuose mauruose.

O kas tie žiepli vabalai—tie murini niekšai?

Nagi žmonės: vyrai, žmonos ir vaikai

Žmonės, ne kas kita

Taip, tai žmonės — bailės vergai.

Aiškiu nē nereikia.—Antrame punkte drožia:

Vasaros spinduly gražiam,

Kada gamta tave džiaugtis vadina,

Krenta po dalge geltoni rugiai,

Raitos po dalge pažeista varlė,

Miršta po dalge mergos grožmė!

Bernas ir merga tampa gyvuliai —

Gyvuliai, ką guolį ir kšnį tesupranta.

Po trijų punktų „Vabalai“ baigiasi:

Vyras su pačia galą sau gaus

Dieną, naktį prie darbo sunkaus.

Ei, žmona, nublankus, be vilties,

Pasakysiu tau prie ausies:

Nebūtų jau taip sunku

Tau pagimdyti dvyliką vaikų!

Sudėjus Tulio „Vabalus“ su „Saulės“ Baltruviene „poezija“, skirtumą rasime tik autoriuose Baltruviene, žiūrint į jos atvaizdą, yra šlykšti, sudribus, paprasta boba, o „Vabalų“ autorius „baigęs“ Valparaiso universitetą.

Po tų seka dar du trumpu eileraščiu; „Du Sankeleiviai“ vertė Šarūnas ir Šeduviečio „Naujais Keliais“.

„Žmonių vardai mokslo kalboje“—Šarūno; „Vėjas rauda“—Vėjo Sesers; „Jis buvo ponios šuo“—A. A. Tulio ir keletas juokelių. Tai viskas.

Perskaitęs pirmąjį taip sakant „Moksleivių Kelių“ leidinį, jautiesi veltui pusvalandį praleidęs.

Liet. Mok. Sus. Amerikoje yra neskaitlinga ateistinė moksleivių draugijėlė Valparaise, Ind., kuri šių metų pradžioje viename susirinkime vienbalsiai nubalsavo, jog Dievo nėra.

Mylalaukas.

— 0 —

IR VĖL \$7,492.78 ARBA 474,215 MARKIŲ LIETUVAI.

Kad pagelbėti Lietuvai jos kovoje už šalies laisvę ir tautos gyvybę, Tautos Fondas ir vėl pasiuntė A. Stulginsko vardu \$7,492.78 draftą (apie 474,215 markių). Ir taip nuo praeito T. Fondo Seimo ligi 1 d. balandžio, 1921 m., Tautos Fondas pasiuntė Lietuvon laisvės apgynimui \$38,632.54 arba 2,683,807 markių. Yra tai gausi parama Lietuvai sunkioje jos kovoje su lenkų plėšikais.

Lietuvi, jei brangi tau tėvynė ir gimtinis kampelis; jei nori, kad greičiau būtų išvaryti lenkų plėšikai iš Lietuvos žemelės, aukok bent dalelę savo uždarbio Lietuvos laisvės apgynimui per Tautos Fondą.

Jei nori, kad Lietuvos jaunimui einančiam mokslus nereikėtų badauti, kad džiовos negautų, aukok jo sušelpimui.

Jei nori tamsą ir skurdą greičiau pašalinti iš lietuvių tarpo; jei nori, kad kiekvienas priaugantis Lietuvos vaikelis būtų mokinamas skaityti ir rašyti, aukok Lietuvos krikščioniškosios kultūros reikalams per Tautos Fondą.

Tautos Fondas,

222 So. 9th St., Brooklyn, N.Y.

A. Vaičiūnas.

Iš Mano Dienyno.

Kada kiti, mokslo metus baigę, bėgo sodžiun pakvėpuoti tyru oru ir užsidirbt kelis skatikus man nelemta buvo tai sekti: žengiau kur mačiau ir jaučiau ne asmeninę naudą, bet naudą savo Tėvynei. Už tai, Jūs sutikote mane ant Nemuno, Volgos Vislos krantų ir ant Juodųjų jūrių pakrančio. Mačiau, jog mes kol-kas tik dainomis galime svetimtaučių daugumos akis, mintis atkreipti, todėl stengiaus tai daryti organizuodamas iš darbo jaunuomenės, kurių dauguma nebūvo girdėję, korus. Ir giedojome! Lietuvos praeitį, dabartį, ateitį. Svetimtautis nors nesuprato žodžių prasmės, bet muzikos garsai buvo suprantami. Ne vergo, bet atbudančio milžino balsu skambėjo tarpe svetimų toli nuo Lietuvos lietuviška daina.

Dabar, kada sugrįžau Lietuvon, korus diriguoju, kad duoti tikro muzikos peno. Ir tikiu, jog tik tikroji dailė išnaikins Lietuvoje blogumus ir pakels tautiečius lig. tikro žmoniškumo laipsnio.

Taigi, kur galėdamas dainuoju aš ir kitus mokinu dainuoti.

Aš tol dainuosiu dainų-dainėles, kol krūtinėje plaks mano širdis, nes aš dainų bernelis.

S. GREIČIENĖS KONCERTAI.

Visiems Rochesterio, Lawrence'o, Bostono ir Cambridge'iaus rengėjams ir rengėjoms taria S. Greičienė širdingiausiai ačiu!

Kiek atsikvėpus dainininkė žada važiuoti į Pensylvanijos valstiją. Pirmas koncertas bus bal. 30 d. Tamaqua, paskui aplankys su koncertais: Mahanoy City, Girardville, Shenandoah, Pittston, Scranton, Wilkes-Barre, Du-Bois ir užbaigs šių metų maršrutą Homestead, Pa.

Iš Naujosios Anglijos maršruto matyt, kad mūsų žmonės labai myli dainas, o ypačiai juokingesnes. Buvo atsitikimų, kad

S. Greičienė buvo atšaukta šešis sykius paileiui. Tai buvo Bostone. Sudainavo "Plaukia sau laivelis", paskui ant bis "Bailus Juozelis". "Kuku ir kuku", "Trys berneliai", "Ee, merguzės", "Džinga, džinga" ir "Sudiev, draugės." Žmonės dar šaukė daugiau, bet jau artistė turėjo eiti ant trūkio. Rochester'ys ji sudainavo apie trisdešimtis dainų, o ant programo buvo tik aštuonios dainos. Tam didžiam publikos entuziazmui priežastis yra tame, jog Greičienė dainuoja naujas ir gražias dainas, o antra, ji jas labai jausmingai sudainuoja.

U. S.

Šis = Tas

"Gaudijušų diena".

Visose beveik šalyse yra paprotys balan. 1 dieną suėjus su draugais bei kaimynais juoko dēlei viens kitą koku nors būdu prigauti. Amerikoj ta diena vadinama "April-fool' day", arba "All-fools' day"—prigautasis pirmą balandžio dieną. Lietuvoj ji vadinama "gaudijušų diena".

Iš kur tas paprotys paeina, nėra tikrai žinoma. Spėjama, kad Europoj jis išsiplatino nuo prancūzų. Bet panašių "štukų" randama Indijoj. Taip vadinamas Huli'o pokylis, paminėjimui susilyginimo dienos su naktimi, buvo apvaikščiojamas kovo 31 d. ir su didžiausiu pasismaginimu buvo prigaudinėjimas kits-kito betiksliau pasiuntimu Naujų Metų iškilmės būdavo ruošiamos tarp kovo 25 d. ir balandžio 1 d.

Karolius IX (1560—1574), įvesdamas Prancūzijon pataisytą kalendorių, perkėlė Naujų Metų dieną į 1 d. sausio, o balandžio pirmoji diena, kurioj buvo išreiškiami sveikinimai, liko be nieko. Tad kurie nemėgo padaryti permainų, pamėgdžiojimui tos dienos papročių siuntinėjo prigaulingas "dovanas" ir net patį juoko dēlei atsilankydavo.

Apart minėtų, kiti "gaudijušų dienos" kilmę išveda iš kitų šaltinių. Vieni siekia Noės laikus, kada jis per visatiną tvaną bu-

K. Volteraitė,

L. Vyčių 16-tos kuopos (Chicago, Ill.) narė, du metu buvus kp. fin. raštininkė.

Taipgi priklauso prie L. Vyčių Chicagos Apskričio Koro ir daug darbuojasi organizacijos gerovei

vo išleidęs karvelį; dar kiti priskiria prie siuntinėjimo Kristaus nuo Anno prie Kaipo, nuo Kaipo pas Pilotą, nuo Pilotą pas Eroda; šis paniekinęs Jį su savo kareiviais, pasityčiojęs ir apvilkęs baltu rūbu pasiuntė atgal pas Pilotą; o nukryžiuojimas įvyko apie 1 d. balandžio.

Pajūris.

JUOKAI.

Marytė: Delko laisvamaniai ir socialistai persekioja Vyčius?

Jonas: Del to, kad Vyčiai gyvena Tautai ir Bažnyčiai!

Marytė: Bet kodėl jie slankioja su šliurėmis, nemėgsta tuokties su laisvosiomis, bet limpa prie Vyčių?

Jonas: Juk žinai, kad skaisčias gėles visi myli.

Mokytojas: Pasakyk man, Pranciti, kas pasauly yra keisčiausias sutvėrimas?

Prancitis: Lietuviškas "cicilistas".

Mokytojas: Delko?

Prancitis: Kiekvienas nori būti gudresnis, bet mūsų "cicilistai" kaip tik priešiniai: iš protinio sutvėrimo nori likti bepročiu, arba iš žmogaus beždžione.

J. Baubkus,

L. Vyčių 16-tos kuopos (Chicago, Ill.) narys, du metu pasekmingai ėjęs pirmininko pareigas. Jis taipgi yra L. Vyčių Chicagos Apskričio Koro narys, vietinės Bridgeporto kolonijos darbuotojas ir visa siela atsidavęs L. Vyčių organizacijos reikalams.

Žaidimas.

Norėta paaukoti p-lei M. V.

Susidaro ratas iš porų, taip kad kiekvienas berniukas savo mergaitę laiko dešinėje pusėje. Ratas sukdamasi į kairę pusę dainuoja:

“Žus, žus vergija!” (du kartu) Dainuodami trečią kartą tą patį ir sakydami žodžius “Žus, žus”, visi žaidėjai ploja rankomis, o sakydami žodį “vergija” visi sutrepsena kojomis. Toliau sakydami žodžius:

“Džiaugsis visa žmonija!” kiekvienas su savo pora suneria dešines rankas ir vieną sykį apsisuka aplink. Po to dar vieną sykį dainuoja “Žus, žus” ir ploja, o saktant “vergija” sutrepsena ir apsisuka taip pat, kaip ir pirma, tik dabar sunėrę kaires

rankas. Paskui arba tuos pačius žodžius pradeda iš pradžios, arba toliau dainuoja žaidimo dainą:

Žus, žus vergija! (2 kartu) } (2 kartu)
Džiaugsis visa žmonija. }

Žus, žus ir vargai

Ir lietuviams bus gerai.

Liaus, liaus nebkankins

Ir Lietuvos nebraskys.

Jung's, jung's greit nukris

Ir mums saulė jau užšvis.

Ačiu, ačiu Visagaliui,

Tam dangaus-žemės Karaliui,

Jis, Jis mus apgins,

Nuo nelaimių iškliudys.

Dėkui, dėkui mes Jam siųskim

Ir iš miego jau pabuskim!

Mokslu, mokslu apsišvieskim

Ir kas pikta nepalieskim!

Kortoms, kortoms mes neloškim

Ir degtinės mes nekoškim!

Pypkių, pypkių nerūkykim

Ir sveikatos nenaikinkim.

Bėgkim, bėgkim mes nuo blogo,

To, kurs prastą kelią rodo!

Doros, doros nepameskim,

Bet Lietuvai garbę neškim!

Taika, taika, kad jau bus

Ir kad karo nebebus!..

Tuomet, tuomet mes — laimingi

Jei tik būsime dėkingi,

Savo, savo Sutvertojui,

Visų šalių Gelbėtojui!

Broliais, broliais būkim tai

Ir gyvenkime šventai!..

Vir-Ventaitis.

Veikiančioji Armija

16 I—21.

Baimė užmuš daugiau, negu gydytojas.
Tas gyvena ilgiausia, kuris būdėja daugiaus valandų.

Kas kalba, sėja; kas klauso, pjauja.

Vienatinis būdas užlaikyti paslaptį, yra nieko nesakyti.

Ne kiekvienas žodis reikalauja atsakymo.

— Iš Centro Raštinės. —

8-tame Lietuvos Vyčių Seime nutarus padidinti nariams mokesčius, manyta, ir kaikurių išsitarta, kad organizacijoje sumažės narių skaičius, būtent daug narių išstos iš organizacijos, o naujų mažai rašysis. Kai kurie moksleiviai tvirtino, kad Vyčiuose nebus tokio gyvumo ir veiklumo, nes jie (moksleiviai) nebus aktyvi nariai, o gal ir visai nebe priklausys, nes minėtasis Seimas jiems, kaip ir kitiems nariams, lygius mokesčius nustatė. Manyta taip, o gyvenimas parodė kitaip.

Jei daiktas yra pigus, tai į jį žiūri, kaip į mažos vertės. Taip galima prilyginti ir organizaciją. Kylant organizacijai, kyla ir narių mokesčiai; kartu kyla ir narių didesnis pasiaukojimas, pasišventimas organizacijos gerovei. Ir nūnai jon nariai žiūri, kaip į brangiausią, prakilniausią savo idėjos organizaciją. Nūnai mūsų jaunuoliai jau nebe pasitenkina, tuo, kad kur suėjus "paūžti", pasiklausyti tuščių kalbų. Bet ieškoma idealo, kurs mums rodytų šviesesnį rytojį, kad galėtume lavintis ir kilti kultūroje. Ir štai jaunuoliai tikrai pamatė, kad Liet. Vyčių jaunimo organizacija yra ta įstaiga, kur galima lavintis ir žengti prie apšvietos.

Šiuosmet, patėmyta, kad organizacija narių skaičiumi taip auga, kad per pastaruosius metus to nebuvo. Pavyzdžiui, 1-ma kuopa Montello, Mass. gavo naujų narių 32 tik sausio mėnesį. Po Seimo prisirašė prie tos kuopos apie 50 narių. Neatsilieka ir kitos kuopos, kaip va: Springfield, Ill., Westville, Ill. Būtų galima visa eilė išskaityti.

Organizuojasi naujos kuopos bei stoja prie Centro tos, kurios buvo per kelis metus jau nustojusios gyvuoti: 15-ta kp. *Wilkes Barre, Pa.* po trijų metų išbudo iš miego ir vėl stojo prie Centro pasizadėdama darbuotis. Taip pat ir *Forest City, Pa.* jau prisikelia. Keliasi ir Easton, Pa. Nauja susiorganizavo *Mahanoy City, Pa.* Turime pranešimų ir kitose kolonijose organizuojasi

kuopos. Žodžiu, Lietuvos Vyčiai Amerikoje skleidžiasi po visus miestus.

MŪSŲ ATLĒTAI.

Ligi šiol daug kalbėta apie atlėtus, bet mažai veikta. Gi dabar pralėta veikti. Nūnai turime net kelis atlėtų skyrius. Pirmąją vietą užima atlėtų skyrius Springfield, Ill. prie Liet. Vyčių 48-tos kuopos. Išsilavinę, išmiklinę raumenis kviečia vienminčius Vyčius žaisti. Tiesa, jau šis atlėtų skyrius ne nūnai užgimęs. Jis daug kartų žaidė su svetimtaučių rateliais ir Vyčiai visados laimėdavo.

Springfieldiečiai, girdėjome, kviečia chicagiečius žaisti. Chicagos atlėtų skyrių sudaro dešimt kuopų, bet dar jaunutis, tik šiuosmet užgimęs. Ar chicagiečiai drįs stoti su išlavintu, smarkiu 48-tos kuopos atlėtų skyriumi, tai parodys ateitis. Atsisakyti ir-gi negarbė. Chicagiečiai tankiai girdavosi savo pajėgomis, tai dabar proga pasirodyti.

DAR APIE NARIŲ ADRESUS.

Jei kuopų valdybos nori permainingti narių adresus, tai sykiu turi priduoti ir senuosius adresus. Prisiuntus vien tik naują adresą "Vyčio" siuntimas nebus permainingtas.

Kuopos siųsdamos narių mokesčius ir jei nori kad kurių narių būtų permainingti adresai, turi parašyti seną ir naują adresą.

Vincas Rūkštalis,

Liet. Vyčių Centro Rašt.

Širdis negali būti skaisti to, kurio liežuvis nėra švarus.

Teisybė neieško užkampių.

Žodis sykį pasakytas visur skrajoja.

Žodis ir akmu opaleisti negali būti atšaukti.

Grazus pavyzdys yra gražiausiu pamokslu.

Kas Jaunimo Veikiama.

SO. BOSTON, MASS.

L. Vyčių 17 kp. nepaprastame susirinkime balandžio 12 d. š. m. daugiausia buvo svarstoma apie Vyčių N. A. Apskr. suvažiavimą.

Apkalbėta, kaip suvažiavimą patikti ir ką daryti, kad viskas pasekmingai nusisektų.

Apskričio suvažiavimui duota įnešimai: 1) vykinti seimo nutarimą — įsisteigti nuosavą spaustuve; 2) išrasti būdą, kad padidinus Kardo fondą; kiti mažesni.

D. Antanavičius išrinkta kuopos agentu platinanti organą "Vytį".

L. D. S. 1 kp. pirm., P. Milius, atsišaukė, kad Vyčiai prigelbėtų platinanti katalikišką spaudą per L. D. S. Spaudos Savaitę. Tam tikslui apsiėmė: D. Antanavičius, Z. Gurkliūtė ir A. Bendoraitis. Mūsų kuopa rimtai pradėjo rūpintis organizacijos reikalais. Kreditas priklauso valdybsi už gerą kuopoje tvarką.

Koresp.

Nuo red. Labai smagu mums žymėti, kad darbšti So. Bostono kuopa rūpinasi pirmiausia ir svarbiausiais organizacijos reikalais. Jei visos Vyčių kuopos ir apskriviai vienu sykiu sušoks darban, tai dar prieš devintąjį Seimą įsigysime nuosavą spaustuve. Tada nereiks "Vyčiui" skursti svetimoje pastogėje, tada ir organizacijai bus geriau ir greičiau nudirbsim kitus pradėtus darbus.

SPRINGFIELD, ILL.

Kovo 29 d. mūsų koloniją atlankė nepaprastas svečias, uolus Vyčių tarpe veikėjas klierikas Pr. Juras, kuris tą patį vakarą pasakė gražią, turinągą prakalbą, suteikdamas daug naudingų pamokinių. Labai gaila, kad klierikas Juras negalėjo ilgiau pabūti su mumis ir daugiau suteikti gražių pamokinių.

Mūsų kuopa buvo kaip ir susilpnėjęs. Dabar visi nariai gavo daugiau energijos ir žada veikti jaunimo dirvoje.

Vyčių sviedininkų ratelis yra vienas iš stipriausių. Šią vasarą rengiamės prie žaidimų ir pasirižę imties su bile kokiais sviedininkais.

Senai jau esame patėmiję, kad ir L. Vyčių Chicagos Apskritis turi sudaręs sviedininkų ratelį. Todel norėtume susižinoti ir surengti žaidimą mū-

sų iškilmingoj šventėj — Lietuvių dienoj. Tas pakeltų Vyčių vardą ir atneštų naudos.

JUOZAPAS MILLERIS,

1713 E. Adams St.,

Springfield, Ill.

BROOKLYN, N. Y.

L. Vyčių 49 kuopa sudarė sviedininkų (Base ball) ratelį, kuris jau pradėjo žaisti. Pranešdamas tai pažymėsiu, kad mūsų kuopos sviedininkai labiau norėtų žaisti su kitų kolonijų lietuviais.

Tai-gi kuriose artimose kolonijose Vyčių kuopos turi sudariusios sviedininkų ratelus, prašomos atsišaukti žemiau paduotu adresu.

JONAS SABALIUS,

226 Hight St.,

Brooklyn, N. Y.

AMSTERDAM, N. Y.

Sekmadieny, balandžio 10 d. Šv. Kazimiero parapijos svetainėj įvyko vienas gražiausių vakarėlių, kurį surengė L. Vyčių 100 kuopa.

Programa susidėjo iš deklamacijų, monologų ir vaidinimo.

Pirmiausia Vytė Z. Kisieliūtė paaiškino vakaro programą, kuriai pabaigus kalbėti pirm. O. Kučinskaitė padeklamavo "Už laisvę".

Vaidinta vaizdelis "Švintant". Jį atliko M. Kazlauskas ir V. B. Rusilas. Šitas vaizdelis didelį darė įspūdį žiūrėtojams ir kiekvienam prisiminė, kaip mūs narsuoliai drąsiai gina brangią Tėvynę nuo priešų.

"Kova ties Maskva" padeklamavo A. Stakniūtė. Monologą "Vyras pasileido" atliko N. Kinderiūtė. Ji labai gražiai mokėjo nusiskūsti savo vargais.

S. E. Vasiliauskaitė padeklamavo "Karas jau pasibaigė".

Čia noriu priminti, kad S. E. Vasiliauskaitė visuomet pasižymi scenoje savo gabumais.

Monologą "Baisusis daktaras" atliko M. Kazlauskas. Jis mat visada publiką prijuokina savo juokingais monologais.

"Grįšiu į Tėvynę" jausmingai padeklamavo J. Jakaičiūtė. Ant galo atvaidinta veikalas "Nesulaimomas dalykas".

Vaidintojai savo roles gerai atliko. Turiu priminti, kad šis veikalukas yra parašytas mūs gerb. klebono kun. J. Židanavičiaus. Jis ir daug yra parašęs panašių veikalų ir eilių.

Garbė Amsterdiečiams turėti tokį kleboną. Vakarelis užbaigta Lietuvos imnu.

Korespondentė.

NEW YORK, N. Y.
Iš L. V. 12 kp. veikimo.

Praeitais metais mūsų kuopos veikimas buvo sustojęs. Tat tuo žvilgsniu buvome atsilikę nuo kitų kuopų.

Šiuosmet sukrusta ir imtasi darbo. Iš pradžių silpnai ėjosi, nes pirman susirinkiman atsilankė tiek narių, kad negalima buvo susirinkimo laikyti. Vėliau sušaukta antras susirinkimas, kurin jau daugiau atsilankė narių. Susirinkusių tarpe pastebėta pasirijimas veikti organizacijos naudai. Nutarta po Velykų antrame sekmadieny surengti "gėlių vakarą" su dovanomis.

Narių kuopa turi nemažai ir finansiniu žvilgsniu gerai stovi. Tik daugiau vienybės, pasišventimo, o mokėsime savo pajėgas sunaudoti geriems tikslams ir gėrėsimės darbo vaisiais.

Pamatykime mūsų darbo trukdytojus ir pašalinkime juos nuo kelio, kuriuo turime eiti prie gražių ir naudingų darbų, nežiūrėdami, kad tas kelias pilnas erškėčių. Juk gyvenam Tautai ir Bažnyčiai.

Vytis.

— O —
DAYTON, OHIO.

Kitos Vyčių kuopos gal jau mano, kad Daytone Vyčių visai nėra, nes nė organe nesimato žinių iš jų gyvenimo ir veikimo. Tiesa, pastaruoju laiku nedaug čia Vyčiai galėjo nuveikti, nes atsibalojęs iš kito miesto asmuo bandė kuopą suardyti. Tas dabar jam nepavyko ir pamatęs, kad nieko negalės padaryti — išsidangino iš Daytono.

Vasario 27 d. parapija suruošė atsisveikinimo su klebonu, kun. M. Cibulskiu, vakarą, kuris išvažiavo Lietuvon aplankyti savo tėviškę. Atsisveikindamas klebonas pasakė prakalbą, kurioj paragino jaunimą ir toliau darbuotis taip, kaip lig šiol darbuosį nežiūrint to, kad kai-kuriems ir nepatinka.

Visas to vakaro pelnas paskirtas Vilniaus lietuvių našlaičiams. Šitą įvykį pažymėjau dėl to, kad tame vakare aukų našlaičiams Vyčiai sudėjo \$13.75.

Kovo 13 d. kuopa laikė susirinkimą. Įsirašė 14 naujų narių būtent: A. Bernatoniūtė, M. Arzalaičiūtė, A. Rinkevičiūtė, E. Aleksiniūtė, J. Rinkevičiūtė, T. Žilinskiūtė, S. Žukaičiūtė, O. Aleksiniūtė, M. Karpavičiūtė, P. Karpavičiūtė, O. Širvaičiūtė, J. Martinaitis, K. Kelaičius, J. Ambrozaitis.

Balandžio 23 d. kuopa rengia vakarą (šokius). Nutarta vasaros laiku žaisti "tenis court".

Karvelis.

RED. ATSAKYMAI.

Anelei J. Aučiūtei. Pranešimą gavome, kuomet "Vytis" už 15 d. balandžio jau buvo išėjęs.

Žilvičiui. Eilėraščius gavome. Ačiu. Lauksime daugiau.

Antanui. Gavome. Ačiu.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadovas: Kun. Ig. Albavičius,
717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Jonas E. Karosas,
414 W. Broadway, Boston, 27, Mass.

Vice-Pirmininkai: 1. Pr. M. Juras,
Kernick Seminary, Webster Grove,
St. Louis, Mo.

2. O. Sidaravičiūtė,
237 Prospect St., Lawrence, Mass.

Raštininkas: Vincas Rūkštalis,
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Iždininkas: Petras Varakulis,
366 W. Broadway, Boston, 27, Mass.

Iždo globėjai: 1. J. A. Vilkišius,
455 Locust St., Valparaiso, Ind.

2. K. Paulionis,
454 Grand St., Brooklyn, N. Y.

3. A. Visminas,
23 Marijon St., Worcester, Mass.

Literatinė komisija: 1. Kun. A. Tamoliūnas,
Providence, R. I.

2. Stud. Pr. M. Juras,
St. Louis, Mo.

3. Muzikas J. Čizauskas,
Baltimore, M. D.

4. Garso Red. L. Šimutis,
Brooklyn, N. Y.

5. Moksl. J. J. Šlikas,
Valparaiso, Ind.

— O —
KUOPŲ ANTRAŠAI (Susinešimui).

1-mos kuopos: M. Juškienė,
129 Melrose Str., Montello, Mass.

2-ros kuopos: M. Bernotaitė,
78 Oak St., Lewiston, Me.

10-tos kuopos: J. Gailiūnas,
The Lithuanian Store, Athol, Mass.

17-tos kuopos: J. Červokas,
244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

18-tos kuopos: K. Bukevičiūtė,
29 Clark St., Cambridge, Mass.

20-tos kuopos: K. Nadzeika,
7 South St., Nashua, N. H.

26-tos kuopos: J. Romanas,
28 Vale St., Worcester, Mass.

27-tos kuopos: K. Kašeta,
214 Washington St., Norwood, Mass.

69-tos kuopos: A. Romanas,
(vardas gatvės neišskaitomas) Pittsfield, Mass

78-tos kuopos:
94 Bradford St., Lawrence, Mass.

NAUJAS VYTIS

Paveikslas yra tilpęs 3 "Vyčio" numerį. Jis yra 2 pėdų aukščio ir kainuoja tik \$5.00 vienas. 100 atvirukų to paveikslo kaina \$2.00; vienas tuzinas 30c. Turiu padaręs stovylių: Maironio, Dr. J. Basanavičiaus, Dr. V. Kudirkos. Visi 9 colių augščio ir kainuoja tik \$2.00 vienas. Keistučio ir Birutės yra spalvuotų po \$3.00 pora.

Prezidento Harding'o 12 colių augščio kainuoja \$2.50 vienas.

Visi paveikslai yra iš gipso, šviesiai ir tamsiai bronzuoti.

Agentams duodu gerą nuošimtį.

Norintiems turėti paveikslus savo mylimų asmenų, stovylose, aš padarau atskančiai ir už prieinamą kainą.

Skulptorius,

V. UNDORAS

3249 So. Halsted St. Chicago, Ill.

KURSUI NUPUOLUS

Tai geriausia proga daug auksinų į Lietuvą nusiųsti. Greitume nusiųtimo pinigų niekas su manim negal lenktyniuoti; visiems pinigų siuntėjams pristatau kvitas su parašais priėmėjų pinigų.

Laivakorčių agentūra į Liepoją, Hamburgą ir visur.

Pasai kelionei į Lietuvą.

Padarymas lietuviškų dokumentų.

P pinigų siųskite per pašto Money Order. Rašydami pridėkite 2 centų stampą ir visados adresuokite:

P. MIKOLAINIS

53 Hudson Ave.

Brooklyn, N. Y.

ORGANAS AMERIKOS LIETUVIŲ R. K.
ŠV. JUOZAPO DARBININKŲ SA-GOS.

"DARBININKAS"

eina utarninkais, ketvergais ir subatomis

Metams \$4.00

Bostone ir apielinkėj m. \$5.00

Užrubežų metams \$5.00

"DARBININKAS"

242-244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

AMERIKOS LIETUVIŲ MOKYKLA

Mokinama: angliškos ir lietuviškos kalbų, aritmetikos, knygvedystės, stenografijos, typewriting, pirklybos teisiu, Suv. Valstijų istorijos, abelnos istorijos, geografijos, politikinės ekonomijos, pilietybės, dailiarašystės.

Mokinimo valandos: nuo 9 ryto iki 4 valandos po pietų: vakarais nuo 6 iki 10 val.

3106 So. Halsted St. Chicago, Ill.

MUZIKA JUOZO ČIŽAUSKO

1) Kas prisiųs 1 dol. gaus 16 naujų ir labai gražių dainų mišram chorui. Pusė turinio arba daugiau — po 75c už egzempliorį.

2) Kas prisiųs 50c (Money Order) gaus: Asperges me, Vidi aguam, Ave Maria, Iustus ut palma ir Laudate Dom. mišram chorui su vargonais. Prie turinio arba daugiau po 35c už egzempliorį.

Meldžiu adresuoti:

J. KERBERIS

ORCHARD LAKE,

MICHIGAN

NAUJOS DAINOS.

KETURIOS GRAŽIOS DAINOS VIENAM
BALSUI PRIE FORTEPIANO:

1. Meile uždegta krūtinė	65c
2. Graži čia Giružė	50c
3. Ak, myliu tave	75c
4. Visuomet širdis surakinta	60c

DVI SKAMBIOS DAINOS MIŠRAM
CHORUI:

5. Mes grįšim ten	75c
6. Ginkim šalį Lietuvos	50c

SENIAU IŠLEISTOS:

7. Meilė, vienam balsui ir pianui	40c
8. Lietuvos Vyčių Hymnas, mišram chorui	25c

Siunčiant užsakymus meldžiame adresuoti:

A. ALEKSIS

657 Josephine Ave.

Detroit, Mich.

Greičiausiai Suteiksite Pagelbą Saviems Lietuvoje

Siųsdami pinigus per Lithuanian Sales Corporation (Lietuvių Prekybos bendrovę) 1920 metais Amerikiečiai per Lietuvių Prekybos Bendrovę pasiuntė su viršm (25,000,000) dvidešimt penkis milijonus auksinų saviems Lietuvon.

Šiais metais Lietuvių Prekybos Bendrovė, per savo skyrius, pasiunčia kes mėnesis suvirš (5,000,000) penkis milijonus auksinų. Tas liūdi, kad Lietuvių Prekybos Bendrovė teisingai ir greitais patarnauja.

Laivakortė Lietuvon. Taipgi norintiems partraukti gimines iš Lietuvos.

Vaziuojantiems Lietuvon, padarome pasportus ir kitus reikalingus dokumentus.

Vaziuodami Lietuvon nesivežkite pinigų su savim. Kelionėje visko gali atsitikti. Geriausiai išsipirkite mūsų Bendrovės perleidą (draftą) ant kokios sumos tik norite ir Lietuvon pavažiavę pinigus gausite pašte.

Dabar prasideda didelis išpardavimas Lietuvių Prekybos Bendrovės šerų del pastatymo Lietuvoje Cukraus Fabriko. Pradėjus veikti Cukraus fabrikui, gaus darba daugiau 1000 darbininkų. Todėl, jeigu nori gauti gerą pelną už savo pinigus, pirk Lietuvių Prekybos Bendrovės šerų, kurie dabar parsiduoda po \$7.00 vienas, nes neužilgo kaina pakils.

Siųsdami pinigus, pirkdami šerus arba norėdami daugiau žinių apie laivakortes, kreipkitės asmeniai arba per laiškus šiuo adresu:

Lithuanian Sales Corporation 414 Broadway, Boston 27, Mass.

Jei patogiau, tai kreipkitės į mūsų skyrius:

LITHUANIAN SALES CORP.,
3249 So. Halsted St.,
CHICAGO, ILL.
Telefonas Yards 6062.

LITHUANIAN SALES CORP.,
300 Savoy Theatre Building,
WILKES BARRE, PA.

LIETUVOS VĒLIAVOS

Augščiausia kilmės žymė šalies ir prabočių meilė, tai pasipuošimas jų numylėtomis spalvomis.

Jeigu širdy tautos kibirkštėlė žėri, gaivinkime Ja; tuo aukso žiburių — Vėliava.

Sulaukėme tų laimės laikų, kurių per šimtmečius buvome ištroškę. Džiaugkimės ir puoškime savo butą Valstybės gerbu.

Jeį drįstame tarti: "Lietuvis esu", tai tą paliūdią ir Lietuvos gerbas plevėsuojantis prie mūsų namų ar svetainės: didelė ar maža, bet kiekvieno lietuvio priedermė savo namuose turėti vėliavą.

DRAUGIJOMS:

Ženklaį, šarpos, draugijų ir bažnytinės vėliavos, antspaudos ir įvairūs ženklai — tai mūsų specialis išsilavinimas ir daugelio metų praktika. Darbus atliekame puikiausiai. Kainos žemiausios.

Kreipkitės laiškų informacijų. Mes visuomet pasirengę su patarnavimu.

M. A. MORKUNAS

16 PLEASANT STREET

LAWRANCE, MASS.